

PHÍA TRƯỚC

Hát Bội, Nghệ & Đời

Nguồn gốc dân tộc
Trung Hoa

Xếp hạng
các trường
đại học trên
thế giới

“Tôi có một
giấc mơ...”

Bài học
Toyota
trên đất
Mỹ

Lời mở đầu

Các bạn thân mến,

Một tháng đã qua, kể từ khi số đầu tiên của tạp chí Phía Trước ra mắt bạn đọc. Một tháng đã qua, là quãng thời gian thử thách đầu tiên của tạp chí Phía Trước. Tạp chí đã đón nhận những hưởng ứng đầu tiên, những lời chúc đầu tiên, những đóng góp đầu tiên... từ những bạn đọc đầu tiên. Những nhân tố ấy đã góp phần tạo nên lực đẩy cho sự đi lên của Phía Trước!

Cảm ơn các bạn đọc đầu tiên đã gửi đến chúng tôi những góp ý chân thành và mới mẻ! Cảm ơn các cộng tác viên đầu tiên, đã gửi đến chúng tôi những bài viết có chọn lọc và giàu tư duy!

Phía Trước số hai đã ra mắt, với cố gắng đem lại nhiều bài viết mới thú vị và thiết thực hơn. Trong số này, một phần tinh túy của văn hoá dân tộc được phác hoạ đôi nét qua bài Hát Bội - Nghệ & Đời. Hay qua bài phỏng vấn của Thanh Thủy: «Thế hệ trẻ phải là một thế hệ dám hành động», một góc nhìn trẻ về thế hệ thanh niên Pháp, nhân dịp bầu cử tổng thống, được mở ra. Rồi với những đóng góp từ những cộng tác viên mới, các bài viết «Ban chỉ đạo» - mục «Thời sự và Suy nghĩ», hay «Kỹ thuật điện thoại cầm tay» - mục «Khoa học kỹ thuật», v.v... được chúng tôi đưa đến bạn đọc.

Phía Trước số hai, mong đến được với nhiều bạn đọc hơn và tiếp tục nhận được từ các bạn sự hưởng ứng... Chúng tôi, những thành viên đang nuôi dưỡng sự lớn lên của một tạp chí mới, một lần nữa gửi lời cảm ơn tới những người bạn đã ủng hộ và cộng tác trong thời gian qua!

Ban điều hành tạp chí Phía Trước

PHÍA TRƯỚC

<http://360.yahoo.com/tapchiphiatruoc>

email: tapchiphiatruoc@gmail.com

Ban biên Tập:

Minh Anh

Ngọc Lan

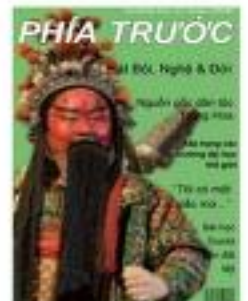
Trọng Nghĩa

Trình bày :

Tứ Hỷ

Anh Tuấn

PHÍA TRƯỚC



Mục Lục

Kinh Tế-Xã Hội

- Trang 3 Việt Nam, điểm đến lý tưởng
cho chiến lược “Trung Quốc cộng một”
- Trang 5 Học được gì từ thành công
của Toyota ngay trên nước Mỹ?
- Trang 7 Cách xếp hạng các trường
đại học hàng đầu thế giới



Chính Trị

- Trang 8 Ban chỉ đạo
- Trang 9 Thế hệ trẻ phải là thế hệ dám hành động
- Trang 12 Nguồn gốc của dân tộc Trung Hoa



Khoa Học - Kỹ Thuật

- Trang 15 Điện thoại cầm tay



Văn Hóa

- Trang 18 Hát Bội, Nghệ và Đời



- Trang 21 Đường Tắt



Lịch Sử

- Trang 22 Tôi có một giấc mơ...



Giải Trí

- Trang 25 “Bạn biết chưa”:
Chứng khoán nhập môn
Cắm điện
- Trang 26 Truyện cười, tranh biếm họa



Việt Nam, điểm đến lý tưởng cho chiến lược “Trung Quốc cộng một”

Không phải mọi nhà sản xuất tấm lợp tường đều có thể làm hài lòng kiến trúc sư của công ty Apple, nhưng một công ty đã làm lấy được niềm tin của công ty máy tính này.



Yoshihiko Utsuno, chủ tịch của công ty Kikukawa Kogyo, với mặt hàng thép không rỉ tại nhà máy Chiba (Takahiro Yanai)

Công ty Kikukawa Kogyo sản xuất những tấm thép không rỉ đặc biệt để trang hoàng cho hàng chục văn phòng của Apple ở khắp nơi trên thế giới.

Tại nhà máy Chiba của công ty Kikukawa Kogyo, nằm giữa thủ đô Tokyo và sân bay quốc tế Narita, hàng chục công nhân trong trang phục màu xám đang cần mẫn làm việc để sản xuất ra những tấm thép trang nhã vào giữa tháng tư để kịp thời hạn chuyển hàng.

Theo như lời ông Yoshihiko Utsuno, chủ tịch của Kikukawa, phần lớn những sản phẩm của Kikukawa được vẽ bởi phần mềm hỗ trợ đồ họa (CAD) do những công ty đồ họa Nhật Bản đảm trách. Nhưng do giá cả lên quá cao, nhà sản xuất vật liệu này đã tìm cách giảm chi phí. Công ty này đang chuyển quá trình CAD cho chi nhánh Kikukawa mới ở tpHCM vào khoảng tháng 9.

Ông Utsuno nói “Đầu tiên, tôi hơi lo lắng cho việc di chuyển này, vì Việt Nam là một quốc gia cộng sản. Tuy nhiên, tình hình chính trị tại đây đang ổn định và người dân ở đây có vẻ dễ bảo.” Ông đã tham quan Việt Nam lần đầu tiên vào tháng 9 vừa qua trong chuyến công tác do Trung tâm công

ng nghiệp tiên tiến Chiba (CIAC) tổ chức.

Trong số hàng trăm công ty vừa và nhỏ có vốn nước ngoài, chỉ có vài công ty có thể có chỗ đứng tại Việt Nam.

Theo điều tra vào tháng 1/2006 của văn phòng Chiba, thuộc Sở Ngoại Thương Nhật Bản (JETRO), trong khi 159 công ty giống Chiba tìm đến Trung Quốc và 49 công ty tìm đến Hoa Kỳ, chỉ có 8 công ty đặt cơ sở ở Việt Nam.

Cảnh giác trước việc thu hút một cách không bình thường vốn đầu tư nước ngoài của Trung Quốc, nhiều công ty Nhật Bản đang đặt cược vào chiến lược đầu tư “Trung Quốc cộng 1”, nghĩa là họ sẽ xây dựng chi nhánh ở Trung Quốc và các quốc gia châu Á khác.

Việt Nam là ứng cử viên hàng đầu do đầu tư dễ dàng, CIAC đã mời ông Yasunori Nakamura, một chuyên gia tư vấn đầu tư ở Việt Nam, để phối hợp việc hỗ trợ kinh doanh quốc tế.

Nakamura đã tổ chức những buổi hội thảo về đầu tư vào Việt Nam vào giữa tháng 5 và tháng 7 năm ngoái. Mỗi cuộc hội thảo được tham dự bởi khoảng 30 doanh nhân, với khoảng 10 người đã tham gia vào chuyến đi 6 ngày đến Việt Nam tháng 9 vừa qua. Ông Utsuno là một trong số họ.

Ông Utsuno hoàn toàn bị thuyết phục. Kikukawa đã nhanh chóng mở cơ sở làm CAD ở tpHCM. Trong tháng tư, công ty đã thuê 4 công nhân trẻ trong độ tuổi 20, những người đã qua được kì kiểm tra của công ty. Họ là những công nhân đã tốt nghiệp trong các trường cao đẳng của thành phố, và họ đang được huấn luyện đặc biệt về CAD và tiếng Nhật.

Ông Utsuno nói “Trải qua nhiều năm chiến tranh, người Việt Nam có một tinh thần kiên cường. Họ tận tụy làm việc như những sinh viên Nhật tốt nghiệp thời kì sau chiến tranh.”

Mặc dù Kikukawa đã hợp tác với các công ty Trung Quốc được hơn 1 thập kỉ, ông Utsuno vẫn ngập ngừng mở cơ sở tại đây, lý do là vì những vấn đề liên

quan đến nền hành chính độc đoán của Trung Quốc.

Ông đã dự định mở cơ sở CAD ở Ấn Độ, nơi có rất nhiều kỹ sư máy tính tài năng.

Nhưng sau đó ông đã từ bỏ ý định này. Ông biết rằng nhân viên người Nhật của ông sẽ cảm thấy khó khăn khi phải hướng dẫn những người công nhân Ấn Độ nói tiếng Anh, và ông nghĩ rằng Ấn Độ quá xa để thuận tiện cho việc đi lại.

Utsuno đã bị thuyết phục bởi buổi thuyết trình của Nakamura và bởi chuyến đi đến Việt Nam, nơi ông thấy những người công nhân trung thành với hãng của ông.

Mặc dù vậy, tương lai vẫn rất u ám. Kinh tế Việt Nam đã từng suy thoái vào giữa những năm 90 do những nhà đầu tư rút ra vì khủng hoảng tài chính châu Á năm 1997. Điều đó có thể xảy ra lần nữa.

Nhưng ông Nakamura, nhà đầu tư dày dặn kinh nghiệm, khẳng định rằng Việt Nam luôn cố gắng thu hút các nhà đầu tư nước ngoài.

Trong những năm cuối những năm 90, Nakamura là chuyên gia của JETRO tại tpHCM, nơi ông đã gặp gỡ thường xuyên với các viên chức chính phủ để yêu cầu Việt Nam cải thiện môi trường đầu tư.

Hiện tại, Việt Nam đã chính thức gia nhập Tổ chức thương mại thế giới (WTO) vào tháng 1/2007.

Ông Nakamura nói rằng khi Việt Nam bắt đầu hiện đại hóa nền kinh tế, những lời yêu cầu này đã được lắng nghe, kết quả là nền hành chính và hệ thống tư pháp được cải thiện.

Lần đầu tiên Việt Nam có sàn giao dịch vàng

Sau cổ phiếu, vàng sẽ có sàn giao dịch tập trung. Ở đó, nhà đầu tư sẽ ngồi nhập lệnh, bằng điện tử truyền tải số liệu, khách hàng thực hiện các quy trình mua bán giống như sàn chứng khoán thực thụ và tuân theo phương thức khớp lệnh liên tục.

Sàn có tên Trung tâm giao dịch vàng Sài Gòn, đặt tại quận Tân Bình, TP HCM, sẽ khai trương vào ngày 25/5, với sự tham gia của các ngân hàng ACB, Eximbank, Việt Á và Công ty Vàng bạc đá quý Sài Gòn (SJC).

Muốn tham gia, nhà đầu tư phải mở tài khoản lưu ký tiền hoặc vàng tại một ngân hàng thành viên.

Các bước tiếp theo sẽ thực hiện như trên sàn giao dịch chứng khoán. Trước mắt, nhà đầu tư nước ngoài chưa được phép tham gia, nhà đầu tư trong nước phải đặt lệnh trực tiếp tại sàn, phương tiện sử dụng là vàng miếng SJC hoặc tiền đồng.

Các thành viên tham gia sàn như Eximbank, Việt Á, SJC và đơn vị sáng lập là ACB đều có thành viên ngồi sàn nhập lệnh. Lệnh vào hệ thống sẽ được khớp theo thứ tự ưu tiên về giá. Trong trường hợp các lệnh mua hoặc bán có cùng mức giá, lệnh nhập trước vào hệ thống sẽ được ưu tiên. Mỗi nhà đầu tư có thể đặt lệnh mua và bán trong cùng một ngày giao dịch.

Sàn mở cửa từ thứ hai đến thứ sáu hằng tuần, sáng từ 9h đến 11h và chiều từ 13h đến 15h, giao dịch theo phương thức khớp lệnh liên tục. Sàn cũng quy định lô giao dịch tối thiểu là 10 lượng/lệnh. Giá tham chiếu sẽ được căn cứ trên mức giá đóng cửa của ngày hôm trước. Nhà đầu tư tự quyết định giá mua bán theo kỳ vọng của mình, sàn không quy định biên độ giao dịch.

Nếu trong tài khoản không đủ tiền, nhà đầu tư có thể vay ngân hàng để thực hiện giao dịch trên sàn. Theo đó, họ chỉ cần ký quỹ 10% giá trị giao dịch, phần còn lại sẽ được ACB cho vay. Mức lãi suất vay hoặc gửi trên tài khoản được ACB tính như hình thức gửi hoặc vay qua đêm. Sau khi lệnh được khớp, giá trị tài sản phát sinh sẽ là giá trị đảm bảo nợ vay.

Ông Nguyễn Thanh Toại, Phó tổng giám đốc ACB, cho hay, mục đích của sàn là hướng đến việc kinh doanh không cất giữ vàng. Theo ông, những năm gần đây, trong nước đã hình thành một lớp nhà đầu tư ngắn hạn, kinh doanh dựa trên sự biến động giá vàng. Năm 2006, giá vàng biến động gần 26%, cao điểm giá biến động đến 3%/ngày. Khi mọi hoạt động đã đi vào khuôn khổ, nếu khách có nhu cầu, sàn sẽ đa dạng hoá mặt hàng như AAA, Bảo Tín Minh Châu...

Ông Nguyễn Thành Long, Phó chủ tịch Hiệp hội kinh doanh vàng, cũng cho biết thêm, trước đây Hiệp hội cũng từng có ý định lập một sàn giao dịch tương tự như vậy nhưng do khó khăn về nhân lực, địa điểm nên có thể đến năm 2008 kế hoạch mới có thể trở thành hiện thực.



Theo vnexpress

Ông Nakamura đang giúp đỡ hai công ty khác ở Chiba mở chi nhánh tại Việt Nam. Các doanh nghiệp vừa và nhỏ ở những nơi khác cũng đang nhìn vào Việt Nam. Theo kết quả điều tra gần đây của chính quyền quận Fukushima, 5 công ty đang thăm dò Việt Nam, 4 đang thăm dò Trung Quốc và 3 ở Ấn Độ.

Ở quận Fukui, từ tháng 1 đến tháng 3, Phòng thương mại Fukui đã lần đầu tiên tổ chức việc nghiên cứu đầu tư vào Việt Nam, tham gia bởi những người lãnh đạo của hàng chục công ty.

Trung Quốc và Ấn Độ có nhiều lợi thế - cả hai đều có thị trường rộng lớn hấp dẫn những công ty lớn. Để so sánh, Việt Nam phù hợp hơn cho những doanh nghiệp vừa và nhỏ để mở những hãng xưởng gia công với giá rẻ.

Ông Nakamura nói "Chúng tôi không thể dự đoán khi nào chính phủ Trung Quốc thay đổi lập trường (trong việc kiện tụng), còn Indonesia và Thái Lan thì có những vấn đề về chính trị."

Trung Quốc đã dẫn đầu tự do hóa kinh tế, trong khi Việt Nam đang cải thiện nền kinh tế qua tham vấn với những người cổ vấn kinh tế nước ngoài.

Ông Nakamura cũng nói thêm "Những người lãnh đạo Việt Nam đã học được những bài học giá trị từ Trung Quốc (trong việc tư bản hóa nền kinh tế), và họ đang thực hiện chính sách của họ một cách khôn ngoan."

Bởi Eiichi Murano, tuần báo Asahi

Nam Anh biên dịch

<http://www.asahi.com/english/Herald-asahi/TKY200705040057.html>

Ngành Công nghệ thông tin Việt Nam sẽ tăng 4 lần trong ba năm tới

Đó là mục tiêu đầy mạnh mẽ kế hoạch tổng thể về công nghệ thông tin và truyền thông (ICT) trong nước theo một thỏa thuận được ký sáng nay giữa Bộ Bưu chính Viễn thông và Microsoft. VN nhắm tới đích tăng doanh thu toàn ngành 10 tỷ USD vào năm 2010.

Một phần trong sự hợp tác giữa hai bên là Chính phủ VN ký hợp đồng mua bản quyền sử dụng phần mềm Office cho toàn bộ hệ thống máy tính trong cơ quan Chính phủ trực thuộc Trung ương và địa phương. Hợp đồng sử dụng bản quyền phần mềm này sẽ được cung cấp bởi hai đại lý lớn của Microsoft tại VN là Tập đoàn FPT và CMC.

«Với 60% dân số (hiện VN có khoảng 84 triệu người) ở độ tuổi dưới 30, 69% người biết đọc và viết, tốc độ tăng trưởng kinh tế lớn thứ hai

châu Á, VN có điều kiện để gia nhập hàng ngũ các nước phát triển nhanh chóng từ ICT», Thứ trưởng Bộ Bưu chính Viễn thông Vũ Đức Đàm cho biết. «Hợp tác với Microsoft cũng là để tạo một nền kinh tế tri thức tập trung cao độ vào việc xây dựng môi trường mà ở đó, các kỹ năng được đánh giá đúng và mở ra nhiều cơ hội mới».

Chris Atkinson, Tổng giám đốc Microsoft Đông Nam Á, nhận định: «VN hiện có khoảng 600 nhà cung cấp phần mềm độc lập với 15.000 nhân viên. Năm 1999 chỉ là 170 công ty với 5.000 người. 3 năm tới, khi VN đã đóng góp lớn hơn cho nền kinh tế thế giới, tôi tin rằng những đầu tư hôm nay sẽ tạo ra sản phẩm tốt bởi các công ty trong nước».

Tin Tuoitre
<https://tieulun.hopto.org>

Học được gì từ thành công của Toyota ngay trên nước Mỹ?

Thời gian gần đây, các kênh truyền hình và báo chí ở Mỹ thường viết nhiều về Toyota. Nào là Toyota sắp qua mặt General Motors để chiếm vị trí số một trên thế giới. Nào là số phần trăm xe Toyota bán ở Mỹ đang qua mặt Ford để về vị trí thứ hai. Nào là Toyota đã qua mặt Chrysler từ lâu ngay trên thị trường Mỹ. Trong ngành công nghiệp ô tô, ai cũng đã từng nghe nói “Big Three”, biệt danh của ba “ông lớn” của Mỹ: General Motors (GM), Ford, và Chrysler. Nhưng bây giờ biệt danh đó không còn ý nghĩa như trước đây nữa.



Không nản chí trước thất bại

Khi nghe nói về sự thành công của Toyota trên nước Mỹ, chính người Mỹ cũng không ngạc nhiên chút nào. Đáng lẽ người ta phải ngạc nhiên mới đúng, vì 50 năm trước, khi Toyota mới vừa đặt chân vào Mỹ với hai chiếc xe 4 cửa, Tinny, Toyota đã thất bại thê thảm. Xe Tinny được nhập vào tiểu bang California tháng 8 năm 1957. Xe được miêu tả như cục gạch với cái mũi phía trên, máy thường bị quá nóng và hay rung khi vận tốc chạy trên 100 km/h.

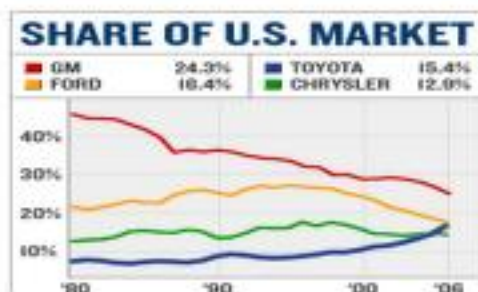


Toyotaopet Crown, S30 Model, 1955 – 1962 [Photo: Wikipedia]

Một mẫu xe khác được nhập qua Mỹ giữa thập niên 1950 đến đầu thập niên 1960 với cái tên Toyotaopet Crown. Chiếc S30 Crown có máy nhỏ, đầu tiên là

1.5L sau đó được thay bằng máy 1.9L, và không bán chạy. Nhiều dấu hiệu cho thấy Toyota chưa hiểu nhiều về thị trường Mỹ lúc bấy giờ. Thập niên 1950-1960 là những thập niên của xe cỡ lớn, máy lớn, theo đúng thị hiếu của người tiêu dùng. Cuối năm 1960, sau khi nhận ra sai lầm của mình, Toyota quyết định rút chiếc Toyotaopet Crown ra khỏi thị trường Mỹ.

Nếu chỉ đơn giản là một công ty thiếu quả quyết, Toyota đã không bao giờ quay lại sau trận nhục nhã này. Nhưng không lâu sau Toyota đã trở lại nơi họ thất bại và không ngừng tung ra thị trường những chiếc xe tốt hơn từ khi đó.



Toyota đang “lấn chiếm” thị trường xe ở Mỹ [Image: CNN]

Trong khi General Motors đang tìm mọi cách giảm tổn thất bằng cách cắt giảm tiền lương, phúc lợi của công nhân, và tiền lời cổ đông thì lợi nhuận của đối thủ Toyota lại tăng ở mức kỷ lục.

Với ngôi vị là công ty xe có lời nhất thế giới, và tương lai sẽ là công ty lớn nhất thế giới, qua mặt General Motors của Mỹ, Toyota hiện đang chiếm 15% thị trường xe ở Mỹ, nơi mà họ đã bán 2,5 triệu xe trong năm 2006. Tạp chí Automotive News, là tạp chí lớn trong ngành auto, đã chính thức cáo hưu danh từ “Big Three”, bao gồm 3 hãng xe lớn của Mỹ, GM, Ford và Chrysler, và bắt đầu sử dụng “Detroit Three”, tức 3 hãng xe ở Detroit, Michigan, thành phố công nghiệp ô tô lớn nhất ở Mỹ.

Tại Mỹ, xe chất lượng cao dường như đồng nghĩa với xe Nhật mà trong đó người tiêu dùng rất quen thuộc với các tên tuổi như Toyota, Honda, Nissan và Subaru. Riêng đối với Toyota, xe Camry là xe đang bán chạy nhất tại Mỹ, và xe hybrid (kết hợp giữa động cơ nổ và động cơ điện) của Toyota đang rất được ưa chuộng. Theo chủ bút của tạp chí Automotive News, Ed Lapham, sự thành công của Toyota xuất phát từ tầm nhìn sâu, rộng của giới lãnh đạo tập đoàn. “Đó chính là làm ra sản phẩm chất lượng cao cho người tiêu dùng và làm một cách không gây thiệt hại đến môi trường, không gây thiệt hại đến vũ trụ, khiến cho công ty trở thành một công dân gương mẫu”, theo lời ông Lapham.

Sự hiện diện của Toyota ở Mỹ đã trở nên chuyện thường ngày, thường đến nỗi 3.322 doanh nhân hàng đầu cho rằng Toyota là một trong những công ty đáng kinh phục nhất (America’s Most Admired Companies) do tạp chí Fortune thăm dò. Đây là năm thứ hai Toyota được danh dự đó, chỉ sau có General Electric và Starbucks, hai tập đoàn lớn khác ở Mỹ.

► Để đáp lại lời khen đó, Toyota đã tham gia môn thể thao được cho là tiêu biểu cho người Mỹ, môn đua xe NASCAR, và cùng lúc tung ra thị trường mẫu xe tải pickup, Tundra, được làm ngay trên đất Mỹ, tiểu bang Texas.

Không ngừng cải tiến và đáp ứng thị hiếu – bí quyết thành công

Sự thành công của Toyota dường như là chuyện dĩ nhiên. Công ty này đã vượt qua bao khó khăn lúc đầu, nào là thuế má mang tính kỷ thị, quota nhập khẩu, và phong trào bài ngoại của công nhân Mỹ khi họ dùng bữa tạ đập vào xe nhập khẩu.

So với các đại công ty của Mỹ, Toyota có nhiều lợi thế. Họ không bị ràng buộc bởi tiền hưu, hợp đồng công đoàn, và các hiệu xe không làm ra tiền như Oldsmobile. Và vào thời khủng hoảng dầu hỏa thập niên 1970, Toyota đã có sẵn xe nhỏ để đáp ứng nhu cầu thị trường.

Nhưng lý do quan trọng nhất khiến Toyota thành công ngay trên đất Mỹ chính là vì họ biết rõ người Mỹ muốn gì. Toyota không hề đứng đầu về kiểu mẫu. Họ không hề làm ra chiếc xe hình tượng như chiếc Ford Mustang. Nhưng họ biết rất rõ người tiêu dùng không cần một chiếc xe “nóng bỏng”. Người tiêu dùng chỉ cần có được một chiếc xe bền và nhìn tạm được, và họ sẵn sàng trả giá đắt hơn để mua một chiếc xe như vậy.

Một cách mà Toyota thăm dò để hiểu rõ thị trường và người tiêu dùng là qua nhóm chuyên gia cổ vắn ở Toyota Motor Sales, thành phố Torrance, California, nơi mà bộ môn nghiên cứu thị trường có 116 nhân viên theo dõi biến chuyển kinh tế và nhân khẩu. Nhiệm vụ chính của bộ môn này là: dự đoán xu hướng người tiêu dùng và tạo ra một dòng xe theo đúng sở thích của họ. Mỗi chuyên gia đều phải bỏ thời gian tiếp chuyện với người mua xe. Người Nhật có danh từ cho việc làm này: genchi genbutsu, nghĩa là tiếp cận hiện trường và xác nhận sự việc.

Hầu hết các đại công ty đều làm điều đó, nhưng đối với

Toyota, các nhà lãnh đạo công ty không chỉ nghe mà còn biến những gì người ta nói thành sự thật. Vào giữa thập niên 1990, khi Toyota phát hiện mình đang mất khách hàng trẻ cho các thương hiệu khác như Volkswagen, bộ môn marketing đã cho ra đời nhãn hiệu đang rất thành công Scion. Thi dụ khác: GM đã bắt đầu xem xét thị trường xe điện vào thập niên 1980, nhưng chính Toyota đã nắm bắt “cách mạng xanh” với loại xe hybrid nửa xăng, nửa điện, Prius. Xe Prius tuy chỉ chiếm 5% tổng số xe bán ra ở Mỹ nhưng chính nó đã giúp Toyota có hình tượng tốt.

Người điều hành sales cho Toyota ở Mỹ là Jim Lentz, 51 tuổi. Ông cho biết Toyota không những để ý đến thị trường Mỹ mà cả thị trường thế giới. Để đáp ứng lối sống đa dạng, lành mạnh, và đòi hỏi an toàn, Toyota làm đủ sản phẩm cho từng thị trường khác nhau. Yaris là hiệu xe có thể bán ra khắp thế giới vì đây là loại xe nhỏ, tiết kiệm nhiên liệu tốt. Đồng thời, Tundra chỉ bán ra ở Mỹ, nơi mà giá xăng vẫn còn tương đối rẻ và người ta yêu chuộng loại xe lớn, máy lớn 8 xy-lanh. Đây cũng chính là vũ khí đối đầu với Detroit Three, những công ty xưa nay bán rất chạy loại xe tải pickup lớn như Tundra.

Trong buổi thi đấu chung kết bóng đá Mỹ, Super Bowl, vừa qua Toyota đã thể hiện lời thách đố đó bằng cách quảng cáo chiếc Tundra kéo 10.000 lb (4.536 kg). Toyota cũng đã cho xây xí nghiệp chi dành cho Tundra ở San Antonio, Texas. Vị trí này cách xa đường chuyên chở và khó ra vào, nhưng nó lại nằm ngay ở tiểu bang lớn nhất của Mỹ và là nơi người ta thích chạy xe tải.

“Toyota đang làm chuyện mà các đối thủ khác không thể làm được – đó là xây thêm nhà máy thay vì đóng cửa chúng,” theo lời ông George Magliano, nhà phân tích của Global Insight.

Tổng hợp từ CNN Money, MSNBC, Toyoland.com, và Wikipedia.org

Nguyễn Phú

Lịch sử thương hiệu Toyota



Sự ra đời và phát triển của thương hiệu Toyota gắn liền với dòng họ Toyoda, thuộc quận Aichi, cách thủ đô Tokyo hơn 300 km về phía đông nam. Năm 1936, gia đình Sakichi Toyoda có ý tưởng thành lập công ty chuyên sản xuất ô tô khi họ giành được một trong hai giấy phép sản xuất ô tô của chính phủ Nhật Bản. Theo lời khuyên của chuyên gia người Nhật hàng đầu tại chi nhánh của General Motors ở Nhật Bản lúc đó là Shotaro Kamiya, Sakichi Toyoda tổ chức một cuộc thi sáng tác biểu tượng cho công ty mới với những tiêu chí phải dễ hiểu, gợi tả được đó là một công ty trong nước và chứa đựng những âm tiết Nhật Bản. Trong số 27.000 mẫu biểu tượng được gửi về, có một biểu tượng mang tên “Toyota” với hình tròn bao quanh.

Cái tên “Toyota” phát âm không rõ như Toyoda, nhưng có vẻ như nó thích hợp hơn đối với tâm lý quảng cáo, hơn nữa, chữ Toyota chỉ có 8 nét so với 10 nét của Toyoda, theo quan niệm truyền thống của người Nhật, con số 8 mang lại sự may mắn và tượng trưng cho sự lớn mạnh không ngừng, trong khi đó số 10 là một số tròn chĩnh, không còn chỗ cho sự phát triển. Thương hiệu Toyota ra đời từ đó và tháng 4/1937, Toyota chính thức được đăng ký bản quyền thương mại.

Theo VNE

<https://tieulun.hopto.org>

Cách xếp hạng các trường đại học hàng đầu thế giới

Hàng năm, một số tổ chức giáo dục trên thế giới lại đưa ra bảng xếp hạng các trường đại học hàng đầu trên thế giới nhằm đánh giá khả năng giáo dục của các trường đại học cũng như nền giáo dục của một quốc gia. Các bảng xếp hạng này chỉ mang tính tương đối và các tổ chức giáo dục khác nhau có những tiêu chí đánh giá khác nhau.

Trong số các bảng đánh giá khả năng của các trường đại học thì hai bảng xếp hạng của trường đại học Shanghai Jiao Tong và của tạp chí The Times Higher Education Supplement là những bảng xếp hạng uy tín nhất. Bảng xếp của Shanghai Jiao Tong được tổng hợp từ các học giả trường đại học Shanghai Jiao Tong Trung Quốc trong khi bảng xếp hạng của The Times được dựa trên các cuộc thăm dò của tạp chí The Times.

Trong bài viết này, bảng xếp hạng của tạp chí The Times được dùng để phân tích vì các tiêu chí đánh giá của nó khá toàn diện. Trong khi đó, bảng xếp hạng của Shanghai Jiao Tong tập trung quá nhiều vào số lượng các giáo sư được giải Nobel mà bỏ qua một số yếu tố như tính quốc tế của các trường đại học, một yếu tố rất quan trọng trong nền kinh tế tri thức.

Bảng xếp hạng của tạp chí The Times bắt đầu ra đời từ năm 2004 và bảng tổng kết năm 2006 là bảng xếp hạng thứ 3 của tạp chí này. Cách xếp hạng của tạp chí cũng như các nguồn trích dẫn vẫn chưa cố định và có thể thay đổi theo các năm. Tuy nhiên, các tiêu chí cơ bản của The Times sẽ không thay đổi. Việc đánh giá các trường đại học của The Times dựa trên đánh giá của rất nhiều học giả trên thế giới cũng như đánh giá của các nhà tuyển dụng của các công ty lớn. Cách tiêu chí đánh giá của The Times được liệt kê trong bảng dưới đây:



Bảng đánh giá của The Times bao gồm 2 phần: phần chất và phần lượng, mỗi phần có tỉ trọng 50% trong phần đánh giá toàn cục.

Phần chất là sự đánh giá của các học giả cũng như những nhà tuyển dụng trên thế giới; còn phần lượng là số lượng báo cáo khoa học được trích dẫn từ các trường, việc giảng dạy cũng như tính quốc tế hóa của trường. Phần đánh giá của các học giả và những giáo sư của các trường đại học chiếm một tỉ trọng lớn trong các tiêu chí đánh giá (40%). Những người này sẽ được hỏi về lĩnh vực họ nghiên cứu và liệt kê 30 trường đại học tốt nhất trên thế giới trong lĩnh vực của họ. Cách làm này khá đơn giản và hiệu quả, tránh được tình trạng đánh giá có phần thiên lệch cá nhân vì nguồn dữ liệu được thu thập từ rất nhiều trường đại học trên thế giới. Các số liệu của bảng xếp hạng năm 2006 của The Times được thu thập từ 3703 học viện và các trường đại học cho thấy độ lớn của quy mô cuộc khảo sát. Chất lượng

tuyển dụng sẽ đánh giá năng lực làm việc, tính sáng tạo của sinh viên từ các trường đại học khác nhau. Bảng xếp hạng mới nhất của The Times có những nhận xét từ 736 nhà tuyển dụng khác nhau.

Phần lượng của bảng đánh giá bao gồm các yếu tố như: chất lượng giảng dạy (20%), nghiên cứu khoa học (20%), tính chất quốc tế của các khoa và của sinh viên (10%). Do việc đánh giá chất lượng giảng dạy không phải dễ dàng, tiêu chí này được The Times đánh giá bằng tỉ lệ số giảng viên trên số sinh viên và chất lượng các giảng viên tham gia dạy học.

Tỉ lệ này càng cao chỉ ra rằng sinh viên sẽ nhận được nhiều sự giúp đỡ hơn từ các giảng viên và họ có nhiều sự lựa chọn hơn trong việc tìm người hướng dẫn làm nghiên cứu khoa học. Chất lượng các giảng viên được đánh giá bằng sự nổi tiếng của những giảng viên trên thế giới. Thông thường các giảng viên (lecturer) của các trường đại học lớn phải có bằng tiến sĩ trở lên và tham gia rất nhiều hội thảo khoa học.

Yếu tố tiếp theo là số lượng trích dẫn nghiên cứu khoa học. Nghiên cứu là một trong những chức năng chính của một trường đại học. Các báo cáo khoa học thường được gửi lên các hội thảo được tổ chức hàng năm hay được đăng trên các tạp chí khoa học. Trong phần cuối của một báo cáo khoa học (paper), bao giờ cũng có phần tham khảo trong đó liệt kê tất cả những công trình nghiên cứu có từ trước mà liên quan đến bản báo cáo đó. Thông thường, sự nổi tiếng của một công trình khoa học được đo bằng số lần trích dẫn (citation) của những báo cáo khoa học sau này. Trường đại học nào có càng nhiều trích dẫn khoa học thì khả năng nghiên cứu khoa học càng lớn.

Tiêu chí	Tỉ Trọng
Đánh giá chất lượng từ các học giả	40%
Đánh giá chất lượng từ các tuyển dụng viên	10%
Chất lượng giảng dạy	20%
Số lượng trích dẫn công trình khoa học*	20%
Tính quốc tế của các khoa	5%
Tính quốc tế của cộng đồng sinh viên	5%
Tổng cộng	100%

(*) Công trình khoa học ở đây bao gồm cả khoa học xã hội chứ không chỉ có khoa học tự nhiên.

giáo dục của các trường đại học cũng được đánh giá bởi các nhà tuyển dụng. Họ là những người từ các công ty trong các lĩnh vực sản xuất, dịch vụ tài chính, vận tải hay những người làm trong các cơ quan của chính phủ. Các nhà

► Để đảm bảo tính khách quan, số lượng trích dẫn khoa học này sẽ được đem chia cho số lượng giảng viên trong trường đại học. Tỉ lệ này cho thấy được mật độ “đầy đặc” trong việc nghiên cứu khoa học của từng trường và phần nào phản ánh chất lượng của giảng viên. Tuy nhiên, một nhược điểm của cách đánh giá này là nó chỉ đếm số lượng báo cáo khoa học bằng tiếng Anh là chính mà bỏ qua nhiều thứ tiếng khác. The Times tuyên bố họ sẽ khắc phục nhược điểm này bằng cách chú ý nhiều hơn tới các tạp chí khoa học của châu Á.

Tiêu chí cuối cùng trong bảng xếp hạng của The Times là tính chất quốc tế của các khoa và của cộng đồng sinh viên. Tính quốc tế của cộng đồng sinh viên được đo bằng tỉ lệ sinh viên ngoại quốc theo học trong trường. Các trường lớn trên thế giới bao giờ cũng có các

chương trình trao đổi sinh viên, tạo điều kiện cho sinh viên học 1 hoặc 2 kỳ ở các nước khác. Những chương trình như vậy vừa là một hình thức trao đổi văn hóa vừa giúp sinh viên có thêm các kỹ năng cần thiết trong công việc và cuộc sống sau này. Yếu tố này khá quan trọng vì trong bối cảnh toàn cầu hóa, sinh viên nào có khả năng thích nghi với nhiều môi trường khác nhau hơn sẽ có thể làm việc tốt hơn. Các trường đại học cũng có sự trao đổi giảng viên hoặc mời giảng viên có uy tín của các nước khác về giảng dạy tại trường mình (guest lecturer). Đây là một cách để giảng viên các trường có thể học hỏi kinh nghiệm lẫn nhau cũng như bù đắp những khoa thiếu nguồn nhân lực.

Việc xếp hạng các trường đại học có một ảnh hưởng to lớn đến các trường đại học vì đây có thể được coi là một thương hiệu để thu hút các sinh viên

giỏi từ khắp nơi trên thế giới. Nó cũng thể hiện sức mạnh chung của nền giáo dục một nước. Việc có được những trường đại học tốt sẽ là nền tảng cơ bản cho nền kinh tế tri thức phát triển. Có lẽ không có ngạc nhiên khi top 10 trường hàng đầu thế giới là của Anh và Mỹ với các tên tuổi quen thuộc như Oxford, Cambridge, MIT hay các trường trong nhóm Ivy League. Một điều đáng chú ý là chúng ta có thể thấy bóng dáng của các trường đại học châu Á trong nhóm top đầu. Điều đó cho thấy sự nỗ lực chính phủ các nước Trung Quốc, Singapore hay Nhật Bản. Với sự trỗi dậy của các nền kinh tế châu Á trong những năm gần đây, chắc chắn các trường đại học châu Á sẽ có chỗ đứng tốt hơn trong bảng xếp hạng thế giới.

Nguyễn Thanh Phong.

Bảng xếp hạng các trường đại học thế giới năm 2006 của tạp chí The Times

THE WORLD'S TOP 200 UNIVERSITIES									
Source: QS									
2006 RANK	2005 RANK	NAME	COUNTRY	PEER REVIEW SCORE (40%)	RECRUITER REVIEW (10%)	INT'L FACULTY SCORE (15%)	INT'L STUDENTS SCORE (15%)	FACULTY/STUDENT SCORE (20%)	CITATIONS/FACULTY SCORE (20%)
1	1	Harvard University	US	93	100	15	25	56	55
2	3	Cambridge University	UK	100	79	58	43	64	17
3	4	Oxford University	UK	97	76	54	39	61	15
4=	2	Massachusetts Institute of Technology	US	81	93	11	39	42	54
4=	7	Yale University	US	72	81	45	26	93	24
6	5	Stanford University	US	82	85	9	34	32	55
7	8	California Institute of Technology	US	53	21	24	40	67	100
8	6	University of California, Berkeley	US	92	75	6	13	22	39
9	13	Imperial College London	UK	65	44	55	56	68	12
10	9	Princeton University	US	68	61	21	29	53	34
11	17	University of Chicago	US	57	67	19	30	73	17
12	20	Columbia University	US	57	64	9	32	74	17
13	11	Duke University	US	39	78	11	21	100	19
14	15	Beijing University	China	70	55	5	11	69	2
15	14	Cornell University	US	60	74	10	25	44	26
16	23	Australian National University	Australia	72	30	48	33	38	13
17	11	London School of Economics	UK	42	85	89	100	53	1
18	24	Ecole Normale Supérieure, Paris	France	46	30	22	28	69	37
19=	22	National University of Singapore	Singapore	70	44	82	47	22	8
19=	16	Tokyo University	Japan	72	29	8	10	35	27
21	24	McGill University	Canada	57	61	31	33	52	10
22	19	Melbourne University	Australia	72	44	51	36	25	7
23	27	Johns Hopkins University	US	49	37	15	20	65	29
24	21	ETH Zurich	Switzerland	51	25	84	45	44	23
25	28	University College London	UK	46	28	39	47	70	12



Ban Chỉ Đạo

Lâu nay, trong hệ thống công vụ nước ta xuất hiện một thành phần gọi là: ban chỉ đạo (BCĐ). Cứ mỗi lần một hiện tượng nào đó xuất hiện trong đời sống xã hội, là xuất hiện BCD. Nào là BCD phòng chống HIV/AIDS, BCD phòng chống dịch cúm gia cầm, BCD phòng chống bão lụt, BCD cải cách hành chính, BCD phòng chống tham nhũng, BCD kế hoạch hóa gia đình... Từ trung ương đến địa phương, đâu đâu cũng thấy BCD.

Quyền lợi, nhiệm vụ, chức năng, thời gian tồn tại... của các BCD người dân không rõ, không được công khai, minh bạch. Hơn nữa, ý kiến của đại biểu quốc hội Phan Anh Minh (Giám đốc Công an Tp.HCM) cũng làm chúng ta phải suy nghĩ: "Tôi không nhớ mình là thành viên của bao nhiêu ban chỉ đạo, có lúc kêu tôi họp Ban chỉ đạo phòng chống cúm gia cầm, phòng chống HIV thì tôi ngớ ra" (TT 23-3). Hay mới đây là bản khoản của Đại biểu quốc hội Nguyễn Mạnh Đức về mô hình BCD (TT 27-3).

Vấn đề đặt ra ở đây: liệu các BCD có cần thiết không? Nếu cần thiết thì các BCD... chỉ đạo ai? Chỉ đạo theo cơ chế nào? Đây là cơ sở pháp lý cho việc hình thành các BCD? Bởi xét cho đến cùng, khi một BCD được thành lập, thì nhiệm vụ của nó chỉ là... chỉ đạo những công tác liên quan nhằm chấn chỉnh, điều chỉnh, điều hành những mối quan hệ xã hội, thúc đẩy các công tác liên quan đến đời sống xã hội, trong khi những nhiệm vụ này thuộc về chính quyền các cấp.

Nếu hiểu vấn đề như vậy lẽ tất nhiên phải đặt ra câu hỏi: vậy chính

quyền đã làm tròn chức năng và phận sự của mình hay chưa?

Hẳn nhiên, tất cả mọi công tác trong đời sống xã hội phải là công việc của toàn dân, của tất cả các cấp các ngành. Nhưng, tùy vào chức năng và nhiệm vụ, mỗi bộ, ngành sẽ chịu trách nhiệm đề ra và triển khai các giải pháp trên diện rộng. Chẳng hạn, chuyện phòng chống cúm gia cầm, phòng chống thiên tai, bão lụt... Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn phải đóng vai trò chính trong việc đề ra và triển khai các giải pháp phòng chống. Cũng như thế, công tác điều hành việc phòng chống HIV/AIDS phải thuộc về Bộ Y tế, Bộ Lao động – Thương binh – Xã hội, công tác phòng chống tham nhũng phải do Bộ Công an chủ trì, công tác cải cách hành chính phải do Bộ Nội vụ đóng vai trò chính...

Hơn nữa, thực tế là các BCD đều do lãnh đạo các Bộ, ngành, sở... làm trưởng ban, thành phần trong các BCD cũng đều là lãnh đạo các cơ quan, ban ngành... Vậy phải chăng nếu không vào BCD, các vị không thể thực hiện được chức năng và nhiệm vụ điều hành của mình?

Lấy BCD phòng chống tham nhũng làm ví dụ. Thủ tướng làm trưởng BCD, phó ban là những Phó thủ tướng, Bộ trưởng... Nếu Thủ tướng thực hiện trọn vẹn vai trò làm người đứng đầu chính phủ, điều hành mọi hoạt động của các Bộ ngành theo hiến pháp và pháp luật, thì liệu có cần BCD phòng chống tham nhũng hay không? Nếu chính phủ hiện nay, với 26 Bộ ngành, điều hành thật tốt các lãnh vực trong đời sống xã hội, không

để xảy ra tham nhũng trầm trọng... thì có cần đến sự hiện diện của BCD phòng chống tham nhũng hay không?

Nên nhớ rằng: tình trạng tham nhũng chủ yếu xảy ra đối với cán bộ, công chức; các cán bộ, công chức tuyệt đại đa số là đảng viên. Nhưng, điều lệ Đảng Cộng Sản Việt Nam, những quy định đối với cán bộ công chức... chắc chắn không có một điều nào cho phép hay khuyến khích cán bộ, công chức, đảng viên tham nhũng...

Nếu Chính phủ, các bộ ngành, các cơ quan địa phương... thực hiện tốt các quy định của pháp luật, thượng tôn pháp luật, tuyệt đối tuân thủ các quy định đối với cán bộ, công chức... thì chắc chắn không cần ai... chỉ đạo ai, mà mọi công tác liên quan đến đời sống xã hội sẽ trở nên trơn tru, thuận lợi. Nói khác đi, nếu mọi thành phần trong xã hội đều "sắm vai" trọn vẹn, thì khi ấy, xã hội sẽ vận động theo đúng lộ trình phát triển vốn có của nó mà không cần đến sự phình to (BCĐ) của các cơ quan công quyền.

Thuần Lạnh

“Tôi không nhớ mình là thành viên của bao nhiêu ban chỉ đạo, có lúc kêu tôi họp Ban chỉ đạo phòng chống cúm gia cầm, phòng chống HIV thì tôi ngớ ra...”

”

Phan Anh Minh (Giám đốc Công an Tp.HCM)

« Thế hệ trẻ phải là một thế hệ dám hành động »



Antonin L.

Đã là tuổi trẻ thì dù ở đâu cũng sôi nổi và hoạt bát. Nhiều bạn sinh viên Pháp, ngoài việc học tập, tham gia rất nhiệt tình vào các hoạt động tập thể. Phóng viên của Phía Trước đã có cuộc gặp gỡ và phỏng vấn hai bạn Thibaut S. và Antonin L., thành viên của tổ chức nghiệp đoàn sinh viên mang tên Liên đoàn sinh viên (Confédération étudiante viết tắt là CE).

Thibaut và Antonin hiện đang là đại biểu của Liên đoàn sinh viên tại Hội đồng quản trị và Hội đồng khoa tại các trường nơi hai bạn đang theo học.



Thibaut S

Chào Thibaut và Antonin. Trước tiên các bạn có thể giới thiệu sơ về Liên đoàn sinh viên được không ?

Thibaut : Liên đoàn sinh viên được thành lập vào tháng 3 năm 2003. Sau cuộc bầu cử Tổng thống năm 2002, với sự lên cao của phe cực hữu, nhiều người cảm thấy mình không thể thờ ơ với những công việc cộng đồng được nữa. Một số cựu thành viên của UNEF (Union Nationale des Etudiants de France : Hội Liên Hiệp Sinh Viên Pháp), trước đó mong muốn cải tổ UNEF nhưng không thành, và một số thành viên của các hội đoàn khác đã gặp nhau và quyết định thành lập Liên đoàn sinh viên.

Nhưng các tổ chức sinh viên khác thì sao ? Họ hoàn toàn độc lập hay có liên quan đến các đảng phái chính trị ?

Antonin : Cũng có một số tổ chức có liên quan đến các đảng phái chính trị. Ví dụ như UNEF là một thành phần của Đảng xã hội chẳng hạn. Nhưng tại mình muốn sự độc lập. Khi mình không bị ràng buộc bởi một đảng phái chính trị, mình sẽ thoải mái hơn khi hoạt động và cũng được tin cậy hơn.

Thibaut : Tại mình là một tổ chức công đoàn. Mà điều quan trọng của một tổ chức công đoàn là trở thành một đối trọng quyền lực hữu hiệu. Nhưng nếu chúng mình bị ràng buộc bởi một đảng chính trị thì mục tiêu này sẽ rất khó đạt được.

Vậy mục tiêu cụ thể của Liên đoàn sinh viên là gì ?

Thibaut : Chúng mình đòi hỏi rằng việc hòa nhập sinh viên vào môi

trường nghề nghiệp trở thành nhiệm vụ thứ ba của trường đại học, ngoài chức năng đào tạo và nghiên cứu. Sự tranh đấu của tại mình trước tiên hướng đến việc nhiệm vụ thứ ba này của trường đại học được công nhận trên luật pháp. Nhưng mọi thứ không dừng ở đó. Đó chỉ là nguyên tắc chủ đạo thôi. Nguyên tắc này cần phải được thực thi bằng những biện pháp cụ thể trong thực tế.



Áp-phích cổ động chiến dịch yêu cầu việc hòa nhập nghề nghiệp cho sinh viên trở thành nhiệm vụ thứ ba của trường đại học

Antonin : Trước tiên, tại mình hành động để nhận được từ phía những ứng cử viên của cuộc bầu cử Tổng thống những lời cam kết thuận lợi cho việc hòa nhập nghề nghiệp cho thanh niên. Bây giờ đã nhận được những lời cam kết rồi, thì chúng mình muốn rằng họ

sẽ thực thi chúng. Những hành động của tại mình không phải là chuyện cánh tả hay cánh hữu, mà là cho một nền dân chủ, nói chung. Tại mình rất chú trọng đến việc dẫn thân của giới trẻ. Để mọi thứ thay đổi theo chiều hướng tốt đẹp, thế hệ của chúng mình phải là một thế hệ dám dẫn thân.

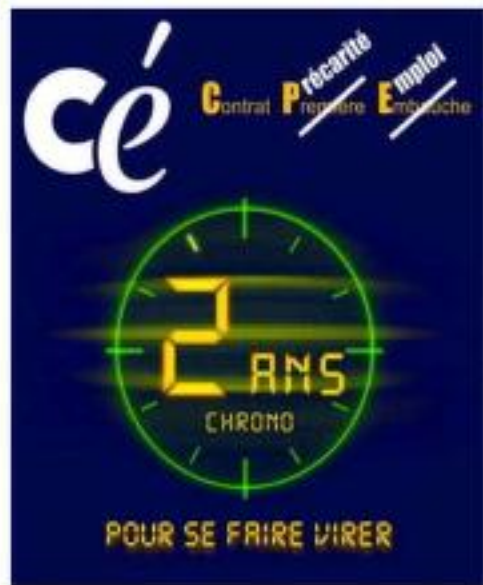
Thibaut : Tại mình cũng có những nguyên tắc hành động khác. Như là phải luôn có trách nhiệm, biết tự đặt ra những yêu cầu cao nhưng cũng phải thực tế, phải làm việc sao cho những người khác tin tưởng, phải thành thật trong phương pháp, v.v... Năm 2006, các diễn biến xung quanh bộ luật về hợp đồng tuyển dụng lần đầu (Contrat Première Embauche) ở Pháp cũng được nhắc đến ở Việt Nam. Có một số nói rằng đó là minh chứng cho sự nổi loạn của giới trẻ, sự mất ổn định của nền dân chủ Pháp. Quan điểm của Liên đoàn sinh viên ở thời điểm đó ra sao ?

Thibaut : Khi Hợp đồng tuyển dụng lần đầu được đề xuất, chúng mình đã phản đối dự luật đó. Trước tiên bởi vì Chính phủ đã sử dụng một phương pháp tồi để thông qua bộ luật đó : không có sự thảo luận với các đối tác xã hội, sử dụng quy trình khẩn cấp để thông qua bộ luật, v.v... Những gì được đề xuất là một dạng hợp đồng chuyên biệt cho thanh niên, bởi nó tạo ra sự phân biệt đối xử giữa thanh niên và những người lao động khác. Giai đoạn thử việc được dự tính là hai năm, có nghĩa là trong hai năm đó bạn có thể bị đuổi bất kỳ lúc nào mà không cần lý do.

Khác với các hội đoàn khác, tụi mình đã chỉ tập trung vào vấn đề của Hợp đồng tuyển dụng lần đầu. Vào tháng 4 năm 2006, khi dạng Hợp đồng này bị rút lại, chúng mình tự nhủ : « thể là đủ, chúng ta dừng lại ». Thế nhưng, nhiều hội đoàn khác thừa dịp này tung ra rất nhiều yêu sách khác.

Còn về việc phong tỏa các trường đại học, Liên đoàn sinh viên để cho mỗi nhánh ở địa phương quyết định. Tại trường đại học ở Mans nơi mình theo học năm ngoái, tụi mình đã bỏ phiếu chống việc phong tỏa. Tụi mình nghĩ rằng việc biểu tình ôn hòa là phương pháp hành động hay nhất, và cũng gây tác động mạnh hơn trên các cơ quan truyền thông.

Antonin : Mình thì đang ở Anh vào thời điểm đó. Cái nhìn từ nước ngoài rất là khác. Thực sự các hoạt động trên đường phố không phải là phương pháp hành động ưa thích của mình. Về phía mình, điều quan trọng là sự mong muốn thay đổi cách nhìn nhận mọi việc ở nước Pháp. Mọi thứ đang bắt đầu tiến triển. Liên đoàn sinh viên muốn hành động vì sự tiến triển đó. Nhưng vẫn còn nhiều điểm nghẽn bởi ý thức hệ, khiến cho người ta bỏ qua nhiều cơ hội và bỏ qua khả năng nhìn nhận mọi thứ một cách cụ thể, thực dụng.



Avec la **Cé** Exigeons le retrait du CPE !
Liên đoàn sinh viên đòi bãi bỏ Hợp Đồng Lao Động Đầu Tiên

Liên đoàn sinh viên muốn đi cùng những sự thay đổi và muốn rằng những sự thay đổi đó sẽ được thực

hiện trong sự bảo vệ quyền lợi của sinh viên. Bọn mình không phải ở đó để làm xáo trộn trường đại học. Bọn mình muốn mọi thứ phát triển, nhưng phát triển theo chiều hướng đúng.

Theo lời bạn nói thì nước Pháp có thể đang phải đối mặt với nhiều vấn đề. Nhưng ở Pháp, có những quyền cơ bản được bảo vệ bởi Hiến pháp và pháp luật, cho phép các bạn bày tỏ ý kiến và hành động để đất nước phát triển. Các bạn nghĩ sao về điều này ?

Antonin : Đó là một điều may mắn. Nhưng người Pháp đôi khi chưa ý thức được trọn vẹn sự may mắn ấy. Nhiều sinh viên và người lao động bày tỏ thái độ chính trị và xã hội rất ít. Thế nhưng, ở Pháp lại có rất nhiều phương tiện để bày tỏ quan điểm của mình. Các hội đoàn có vị thế rất mạnh. Các hội đoàn là một phương tiện đối trọng quyền lực hữu hiệu, cũng như các nghiệp đoàn. Điều này ngăn cản việc Nhà nước hiện diện ở khắp nơi và can thiệp vào đời sống riêng tư của công dân. Các hội đoàn là một phương tiện để tụ họp, để tham gia tự do các hoạt động tập thể mà không cần Nhà nước nói bạn phải làm những điều ấy.

Ở những nước đã từng chịu ách độc tài trước đây và nay có một nền kinh tế nở rộ, đôi khi người dân dễ dàng thỏa mãn bởi những của cải mới có. Ngày hôm nay, những nền dân chủ lâu đời muốn nhiều hơn thế, và cố gắng làm sao để người dân tham gia nhiều hơn vào các hoạt động tập thể, vào việc quản trị đất nước.

Nhưng vẫn có một số người nói rằng nền dân chủ chỉ gây ra xáo trộn, mất ổn định mà thôi. Các bạn đang sống trong một đất nước dân chủ. Vậy các bạn nghĩ sao về điều này ?

Thibaut : Trong một thể chế dân chủ như nước mình, lợi thế là ở chỗ mỗi cá nhân, ngay cả cá nhân có vị thế yếu nhất trong xã hội, cũng có quyền bày tỏ thái độ và có thể cầu mong sự thay đổi. Phải coi rằng cá nhân ấy có những điều muốn nói, anh ta không ngu ngốc. Nhưng điều quan trọng là không thể để bản thân bị cuốn theo cảm tính, theo thiên kiến. Quả thật, chúng ta có quyền tự do ngôn luận, điều này không thể bị phủ nhận, nhưng cần phải biết điều gì là lý trí, điều gì là thành kiến. Cần phải có cái nhìn tổng thể

về những vấn đề hiện thời của xã hội - một cái nhìn khách quan, hợp lý. Và cũng cần biết chú ý đến nỗi đau của những người khác. Mỗi người thể hiện quan điểm, thái độ của mình, nhưng cũng cần cố gắng thể hiện một cách trung dung, ôn hòa. Kant từng nói rằng cần phải có can đảm thoát khỏi sự thiếu sót của mình, có nghĩa là đừng để người khác nghĩ hộ mình. Điều này cần sự can đảm và ý chí, bởi chạy theo ý kiến của đám đông bao giờ cũng dễ dàng hơn là tự mình suy nghĩ. Cần phải có cái nhìn phê bình. Mình không thể phủ nhận quyền tự do ngôn luận, bởi chỉ có quyền tự do ngôn luận mới cho phép người ta có cái nhìn phê bình.



Liên đoàn sinh viên - Hợp sức, tiếp tục chiến thắng.

Ở Pháp, để thành lập các hội đoàn cũng rất dễ dàng. Chúng mình có bộ luật năm 1901 về quyền tự do lập hội. Việc thành lập hội đoàn không phải xin phép ai cả mà chỉ cần thông báo. Sau đó, các cơ quan hành chính có thể kiểm tra nếu như có vấn đề.

Antonin : Đúng là có một số người vẫn nghĩ vậy. Họ nghĩ rằng dân chủ là một yếu tố dẫn đến sự mất ổn định, bởi nền dân chủ quá ưu đãi cá nhân. Thời nay, mình nghĩ rằng nền dân chủ cần có một số giá trị làm nền tảng, mà nếu đạt được thì nền dân chủ sẽ rất mạnh : các giá trị về đoàn kết, tự do và ưu tiên cá nhân. Vấn đề là ở chỗ xã hội bây giờ phát triển theo xu hướng cá nhân chủ nghĩa, theo nghĩa là mỗi người tự thu mình lại trong cuộc sống riêng của mình.

Thế hệ trẻ phải là một thế hệ dám hành động

Tại mình mới thảo luận với một thị trường cách đây mấy hôm. Ông ấy nói rằng một số người quan tâm rất ít đến cộng đồng.

Tất cả những gì họ muốn là Nhà nước mang lại quyền lợi cho họ. Vai trò của các nghiệp đoàn, vì vậy, là để khơi gợi lại trong xã hội các giá trị về đoàn kết, các giá trị của cuộc sống cộng đồng. Các giá trị ấy cần được bảo tồn, bởi một khi những người dân không còn quan tâm đến những gì xảy ra xung quanh họ, đến đất nước, đến nền dân chủ, khi ấy chủ nghĩa toàn trị sẽ có đất tồn tại.

Các bạn rất năng nổ với hoạt động nghiệp đoàn. Vậy các bạn có thể chia sẻ với bạn đọc Phía Trước những động lực khiến bạn tham gia Liên đoàn sinh viên được không ?

Thibaut : Sau một lần gặp gỡ Chủ tịch của Liên đoàn sinh viên ở Mans, mình đã quyết định gia nhập phong trào. Điều này cho mình cơ hội gặp gỡ nhiều người, khiến mình có trách nhiệm với đời sống sinh viên của mình và đời sống cộng đồng. Mình cũng đã học được nhiều thứ. Càng tiếp tục, các hoạt động càng cuốn hút mình.

Antonin : Còn đối với mình, đó là một phần trách nhiệm của mỗi công dân. Mình muốn dẫn thân ở mức địa phương cho cuộc sống dân sự, hoặc cũng có thể trong chính trị sau này, mình cũng chưa biết. Đó là một cuộc tranh đấu mà bạn có thể làm cả cuộc đời, có thể ở những mức độ khác nhau, nhưng rất quan trọng. Mình nghĩ là con người có khả năng làm mọi việc thay đổi.

Cảm ơn hai bạn rất nhiều.

Thanh Thủy
(thực hiện và biên dịch)

Hà Nội cam kết xử lý các dòng sông bị ô nhiễm

Thủ đô Hà Nội của Việt Nam cam kết sẽ xử lý những dòng sông bị ô nhiễm trong và xung quanh thành phố do chất thải từ những khu công nghiệp, các hộ gia đình và các trại chăn nuôi.

Bản tin hôm thứ ba của AFP trích thuật nguồn tin của nhật báo Việt Nam News cho biết ủy ban nhân dân TP. Hà Nội và 5 tỉnh lân cận đang lập kế hoạch xử lý vấn đề này theo nghị định mới được ban hành gần đây của thủ tướng chính phủ.

Theo một bản báo cáo của chính phủ được công bố hồi tháng trước thì rác và nước thải không được xử lý từ các nhà máy và bệnh viện đã khiến hệ thống sông Nhuệ-Đáy chảy quanh Hà Nội trở thành một trong 3 đường sông bị ô nhiễm nhất.

Bản báo cáo cho biết sức khỏe của người dân ở các khu vực dân cư đông đúc ở vùng lưu vực và quanh sông Cầu và sông Đổng Nai gần thành phố Hồ Chí Minh đang bị đe dọa bởi vi khuẩn, thuốc trừ sâu, dầu, kim loại và các chất ô nhiễm khác.

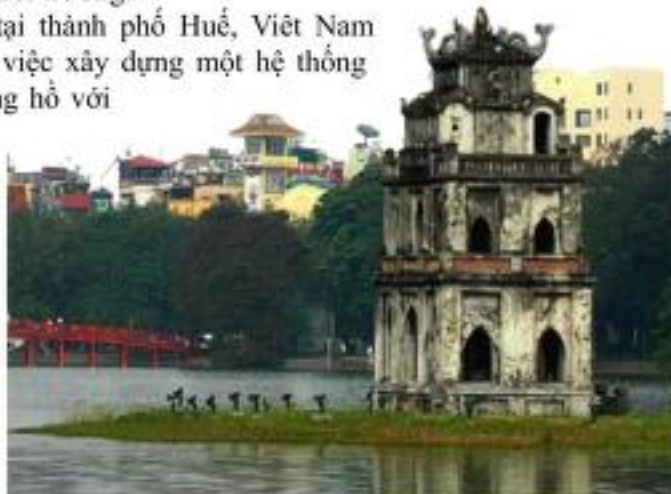
Theo kế hoạch của Hà Nội, các ngành công nghiệp gây ô nhiễm sẽ phải đầu tư để mua công nghệ sạch với mục đích xây dựng kế hoạch xử lý sông hồ hiện đại tại 70% các khu công nghiệp trước năm 2012.

Bản tin của AFP cũng trích thuật nguồn tin của Thời báo Kinh tế Việt Nam cho biết giới hữu trách Hà Nội cũng quyết định thành lập một quỹ với tổng ngân sách 20 tỉ đồng để cấp vốn vay với lãi suất thấp cho các dự án môi trường.

Trong khi đó tại thành phố Huế, Việt Nam đã chấp thuận việc xây dựng một hệ thống xử lý nước sông hồ với

kinh phí 200 triệu đô la từ nguồn viện trợ phát triển của Ngân hàng Phát triển Quốc tế của Nhật Bản.

Theo VOA News



Kiến nghị xử lý người đứng đầu Vietnam Airlines và Ngân hàng Nhà nước

Ngày 18/5, Tổng thanh tra Chính phủ Trần Văn Truyền cho biết, kết thúc thanh tra Tổng công ty Hàng không (Vietnam Airlines) và Ngân hàng Nhà nước, thanh tra đã kiến nghị xử lý trách nhiệm người đứng đầu hai cơ quan này. Một số sai phạm có dấu hiệu phạm pháp hình sự đã được chuyển sang cơ quan điều tra.

Theo ông Truyền, kết luận thanh tra Tổng công ty hàng không Việt Nam và Ngân hàng Nhà nước đã được trình Thủ tướng. Hiện, người đứng đầu Chính phủ đã có kết luận về thanh tra Ngân hàng nhà nước. Văn phòng Chính phủ sẽ thông báo công khai trong thời gian tới.

Ông Truyền cho biết, cơ quan thanh tra kiến nghị Chính phủ xử lý khá nhiều người tại ngành hàng không và ngân hàng, trong đó có người đứng đầu. Hình thức kỷ luật cuối cùng các trường hợp này sẽ do Thủ tướng quyết định, sau khi xem xét cụ thể trách nhiệm.

Theo Tổng thanh tra, một số sai phạm tại hai đơn vị trên có dấu hiệu phạm pháp hình sự. Thanh tra đã chuyển cơ quan điều tra xử lý theo thẩm quyền.

Tháng 5/2006, Tổng thanh tra Chính phủ thành lập đoàn thanh tra Tổng công ty hàng không. Nội dung thanh tra chủ yếu về việc chấp hành các quy định của nhà nước về thuê máy bay Boeing 777; chi cho các đoàn đi công tác nước ngoài; đầu tư, mua sắm một số thiết bị tin học, đài thọ con một số lãnh đạo, bộ ngành đi du học dù không đủ tiêu chuẩn...

Việc thanh tra Ngân hàng nhà nước được tiến hành sau đó vài tháng.

Theo
TTXVN



Sói tự do, Rồng độc tài, hay nguồn gốc của dân tộc Trung Hoa

Những tác phẩm lớn trên thế giới thời hiện đại đa số đều xuất hiện tại các nước Anh, Mỹ và được dịch ra nhiều thứ tiếng trên thế giới. Nhưng có một ngoại lệ, đó là « kì thư » « Totem sói » (Lang đồ đảng) của tác giả Khương Nhung, Trung Quốc. Quyền sách, từ khi xuất hiện vào năm 2004, đã bán được hàng triệu bản tại Hoa lục và đang được dịch ra tiếng Anh. Nhà xuất bản Công an nhân dân vừa qua đã phát hành quyền sách này bằng tiếng Việt.

Sói tinh và Cừu tinh

Từ xưa đến nay, nhắc đến dân tộc Trung Hoa là người ta nghĩ đến Rồng. Ở đâu có người Hán, ở đó có hình tượng Rồng. Thế nhưng tác giả Khương Nhung đã lật ngược toàn bộ vấn đề. Ông cho rằng, sở dĩ dân tộc Trung Hoa tồn tại đến ngày nay,

chính là nhờ tinh thần Sói, và totem (vật tổ) nguyên thủy của người Trung Hoa là totem sói.

Cách đây hơn 30 năm, là một thanh niên trí thức Bắc Kinh, tác giả đã tình nguyện đi lao động tại thảo nguyên Olôn Mông Cổ. Trong hơn 11 năm ở đây, ông đã có dịp tiếp xúc với các bộ tộc du mục và sói thảo nguyên. Bầy sói Mông Cổ đã dẫn ông đi ngược lại quá khứ ngàn năm, lần ra nguồn gốc của dân tộc Trung Hoa. Sói đã trở thành người thầy, người bạn, là tấm gương sáng cho ông. Tính cách ngoan cường, khi phách, hi sinh, bảo vệ đồng đội, coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, tinh thần yêu tự do, tài năng quân sự của sói đã khiến sói được tôn sùng thành totem.

Thủy tổ của dân tộc Hán là dân du mục. Những bộ tộc du mục cả đời sống trên lưng ngựa nhưng lại thờ sói chứ không thờ ngựa. Sự cạnh tranh sinh tồn khắc nghiệt trong đời sống săn bắn trên thảo nguyên khiến tính cách họ trở nên mạnh mẽ như sói. Người du mục coi Trời (gọi là Đấng TằngCưLi) là cha, thảo nguyên là mẹ chính là nguồn gốc của việc sùng bái Trời trong văn hóa Hoa Hạ.

Khi đi xuống đồng bằng, đồng ruộng bao la đã thuần hóa tính cách sói của dân du mục.

Từ việc săn bắn họ đã chuyển sang nông canh. Tính cách bị « thuần » đi rất nhiều. Thêm vào đó, tư tưởng Nho giáo phát triển mạnh : « Làm người thì phải dịu dàng đôn hậu ». Điều đó khiến dân tộc Hoa Hạ mất dần « sói tinh », chuyển sang « cừu tinh », trở thành những người ôn hòa, nhu nhược, yếu đuối. Tính cừu đã trở thành tính cách của người Trung Quốc.

Từ xưa đến nay, có sáu loại nghề chính: săn bắn, du mục, nông canh, thương nghiệp, hàng hải, công nghiệp. Sáu nghề này tạo thành sáu loại dân tộc. Trong đó, dân tộc nông canh nhu nhược, cầu an vì nông canh có thể tự cung tự cấp, không phải cạnh tranh. Còn lại năm dân tộc săn bắn, du mục, thương nghiệp, hàng hải, công nghiệp đều là những dân tộc mạnh mẽ đầy sức sống do phải cạnh tranh quyết liệt để sinh tồn. Nói cách khác, những dân tộc nông canh trên thế giới, trong đó có người Trung Quốc đã đi theo con đường « văn minh cừu », các dân tộc còn lại đi theo con đường « văn minh sói ». Khi hai nền văn minh đụng nhau, chắc chắn « văn minh cừu » thất bại.



Minh chứng lịch sử

Giờ lại lịch sử Trung Quốc, dân tộc du mục là anh, dân tộc Hoa Hạ là em, cả hai cùng lấy Trời làm cha, thảo nguyên làm mẹ. Tuy suốt chiều dài lịch sử, hai anh em luôn đánh nhau nhưng cả hai lại cùng sáng tạo và bảo vệ văn hóa Trung Quốc. Mỗi khi người em « cừu » quá yếu đuối, không bảo vệ nổi quốc gia thì người anh « sói » lại tiến vào Trung Nguyên, thay người em cai quản đất nước. Người em « cừu » được tiếp máu sói nên trở dậy quật cường, dũng cảm, tài trí, mạnh mẽ, kiên cường. Điều này đã trở thành quy luật phổ biến.



«Sói chúa» Thành Cát Tư Hãn. Nguồn: voxlibris.daremont.edu

Những triều đại lớn của Trung Quốc đều là những triều đại cân bằng giữa cừu tính và sói tính, trong đó sói tính nhìn hơn cừu tính. Bốn triều đại lớn nhất của Trung Quốc là Hán, Đường, Nguyên, Thanh. Ngoại trừ triều Hán là thuần Hán tộc, các triều đại còn lại đều chịu ảnh hưởng bởi dân tộc du mục. triều Đường là liên minh giữa tộc Hán và tộc Tiên Ty, triều Nguyên là tộc Mông Cổ, triều Thanh là tộc Nữ Chân.

Nhắc lại triều Nguyên, chỉ có mười mấy vạn kỵ binh Mông Cổ nhưng đánh chiếm từ châu Á sang châu Âu, mở rộng biên giới quốc gia chưa từng có

cho dân tộc Trung Quốc. Đó là nhờ tính cách sói anh dũng, thiện chiến mà có thể chiến thắng các dân tộc nông canh bạc nhược. Đế quốc La Mã huy hoàng cũng sùng bái tinh thần sói, tẩm huy hiệu có hình sói cái, cũng là dân tộc « sói » ở Tây Âu. Cả hai đế quốc lớn nhất trong lịch sử đều sùng bái sói, đó chẳng phải là điều trùng hợp hay sao ?

Những dân tộc phương Tây hùng mạnh đều là những dân tộc đầy sói tính. Họ đã căng buồm xông ra biển khơi. Bão tố, cá mập và vô vàn hiểm nguy đã tôi luyện tính cách họ thành « sói biển ». Khi « sói biển » gặp « cừu » Trung Quốc thì tất nhiên, « cừu » liền bị « sói » ăn thịt. Người Nhật học « văn minh cừu » Trung Quốc cả ngàn năm nhưng không thể phát triển được. Người Nhật rất giỏi đi thuyền, đã từng đánh tan đạo quân « sói thảo nguyên » của Thành Cát Tư Hãn trên đại dương. Khi « sói biển Nhật Bản » gặp được sói biển phương Tây liền bỏ ngay « văn minh cừu » để theo « văn minh sói ». Kết quả là chỉ trong vài chục năm, dân tộc Nhật tiến vượt bậc. Đến bây giờ, kinh tế Nhật đứng hàng thứ hai trên thế giới, mức sống của người Nhật vượt xa Trung Quốc.

Tính cách dân tộc

Tính cách dân tộc quyết định văn minh dân tộc và định mệnh dân tộc. Dân tộc nào càng mạnh mẽ, giàu chí tiến thủ thì khả năng sinh tồn cao hơn các dân tộc ươn hèn, bạc nhược. Tính cách dân tộc hèn yếu sinh ra đủ thứ xấu xa : ếch ngồi đáy giếng coi trời bằng vung, không cầu tiến, bán đất cầu hòa, văn hóa bị lai căng, thân phận bị coi thường, ...

Hiện nay, thành phần nông dân chiếm đa số ở Trung Quốc. 900 triệu nông dân mang tính cách và ý thức nông canh cừu tính, yếu đuối, bảo thủ ảnh hưởng và lây nhiễm đến các thành phần còn lại như trí thức, công nhân, thị dân, công chức hành chính, v.v... Trung Quốc, sau khi công cuộc Duy Tân ở Nhật Bản tiến hành đã hơn một thế kỷ rồi, vẫn chỉ được xếp vào thế giới thứ ba. Thu nhập bình quân đầu người và bình quân chi cho giáo dục, y tế vào loại thấp nhất thế giới. Hiệu quả đầu tư kém cỏi. Khoa học vẫn chưa

có giải Nobel. Ô nhiễm môi trường, đất đai bị sa mạc hóa, thất thoát nước ngầm, bùng nổ dân số, v.v... Bóng đá thì luôn thua tởm trước sói Nhật Bản, chưa biết đến bao giờ mới có thể ngẩng mặt ?

Nước láng giềng nhỏ bé Nhật Bản có



nông dân Trung Quốc. Nguồn: china-digitaltimes.net

thể ngồi lên đầu Trung Quốc, đó là nhờ tính cách sói dũng mãnh trong dân tộc tính của họ.

Giải pháp

Để có thể thay đổi tình trạng lạc hậu tại Trung Quốc, cần phải nhanh chóng thay đổi tính cách quốc dân thành dũng mãnh, cầu tiến, đầy ý chí tiến thủ, chuyển đổi nền kinh tế - chính trị quốc gia giàu tính cạnh tranh hơn nữa. Làm được việc phóng thích sói tính có liều lượng là điều khó khăn, chỉ có một chế độ thực sự dân chủ và pháp trị mới có thể phát huy tốt nhất được sói tính, đồng thời chế ngự được sói tính quá mạnh.

Chính phủ phương Tây không thể áp chế được dân do tính cách người dân quá mạnh, không khuất phục. Chế độ chuyên chế của Trung Quốc hiện nay không thể tồn tại được ở phương Tây. Do đó, người phương Tây chỉ tiếp nhận chế độ dân chủ.

Còn ở phương Đông, dân tộc tính là cừu tính. Mà « cừu » thì sợ nhất là tự do và độc lập. Cừu không có người chăn cừu dẫn dắt sẽ bị sói ăn thịt. Do đó, các dân tộc ươn hèn, bạc nhược đều vui lòng chấp nhận chế độ độc tài. Nếu tính cách dân tộc không đổi thì xem ra chế độ độc tài ở Trung Quốc sẽ còn tồn tại mãi không kết thúc.

Rồng hay Sói

Hình tượng rồng đã xuất hiện tại Trung Quốc được hơn 5000 năm. Năm 1971, tại Tam Tinh Thala đã xuất hiện con rồng ngọc đầu tiên, thuộc thời kì đồ đá mới. Đây được coi là con rồng đầu tiên xuất hiện ở Trung Quốc.

Sau khi nghiên cứu, người ta nhận ra là đây là con vật đầu sói thân rồng.

Truyền thuyết về những con sói bay lên trời của người du mục đã chuyển hóa thành con rồng không có cánh nhưng có thể bay lên trời. Totem sói và totem rồng là một. Tuy nhiên, totem sói của thảo nguyên đã trở thành totem rồng hô gió gọi mưa cho dân tộc nông canh. Cùng với sự thay đổi đó, tinh thần totem sói nguyên thủy tự do, dũng mãnh, hăng hái vươn lên của cả dân tộc trở thành biểu tượng rồng chuyên quyền, độc đoán – hóa thân của những kẻ độc tài.

Hiện nay, thảo nguyên xanh bao la của dân tộc du mục không còn nữa, thay vào đó là những đồi cát mênh mông do tàn phá thiên nhiên. Môi trường sống không còn nữa, dân sói Mông Cổ sắp bị tuyệt chủng, chìm vào lãng quên.

Không thể để tinh thần sói mất đi. Để dân tộc khỏi thoát khỏi cảnh lạc hậu, không còn cách nào khác, phải đẩy lùi tinh thần cừu đốn hèn, bạc nhược, thay vào đây là tinh thần sói tự do, dũng mãnh cầu tiến. Khi đó, dân tộc Trung Hoa mới có thể đứng ngang hàng với các dân tộc dân chủ, văn minh trên thế giới.

Trọng Nghĩa lược kể

Tác phẩm: Totem sói, tác giả: Khương Nhung; Trần Đình Hiến dịch từ nguyên bản tiếng Trung Lang đồ đẳng. Công ty văn hoá Đông A và Nxb. Công an Nhân dân ấn hành, Hà Nội, 12.2006. Sách dày 560 trang, khổ 16x24cm.

**Tác giả Khương Nhung
(Jiang Rong)**

Sinh năm 1947 tại Bắc Kinh. Thời kì cách mạng văn hoá, xung phong đi lao động ở vùng thảo nguyên Nội Mông 11 năm. Năm 1979, trở lại Bắc Kinh. Tiểu thuyết Totem sói (Lang đồ đẳng) được Khương Nhung thai nghén và viết trong vòng 30 năm (từ 1971 đến 2003). Khi tác phẩm được xuất bản lần đầu năm 2004, lập tức nó trở thành cuốn sách bán chạy kỷ lục tại Trung Quốc và trở thành cuốn tiểu thuyết đầu tiên của Trung Quốc được một nhà xuất bản nước ngoài mua bản quyền với giá 100.000 USD.

Dịch giả Trần Đình Hiến

Sinh năm 1933 tại Vĩnh Phúc. Trần Đình Hiến từng là giảng viên Đại học Ngoại ngữ trước khi chuyển sang ngành ngoại giao. Là cán bộ Đại sứ quán Việt Nam tại Trung Quốc, ông từng có 10 năm công tác tại Bắc Kinh. Hiện Trần Đình Hiến sống và hoạt động dịch thuật tại Hà Nội.

Điện Thoại Cầm Tay, Kỹ Nghệ Thay Đổi Cuộc Sống Nhân Loại

Phần 1

Điện thoại cầm tay ngày nay trở nên một phương tiện liên lạc cực kỳ phổ biến, được hàng triệu người trên thế giới sử dụng. Với điện thoại cầm tay, bạn có thể trò chuyện với gần như bất kỳ ai, ở bất cứ nơi nào trên thế giới. Vậy điện thoại di động hoạt động như thế nào? Điện thoại di động có gì khác biệt với điện thoại dùng dây? Những thuật ngữ mà bạn hay thường nghe nhắc đến như PCS, GSM, CDMA và TDMA là gì?

Điện thoại cầm tay ngày nay không chỉ là một phương tiện liên lạc truyền thống mà còn có rất nhiều chức năng và công dụng mới. Tùy theo từng loại điện thoại mà bạn có thể dùng để:

Lưu trữ những thông tin như số điện thoại, số nhà.v.v...(Contact information)

Lưu trữ những việc cần làm (To do list)

Lưu trữ và nhắc nhở nếu bạn có hẹn (Date list).

Làm máy tính cầm tay (Calculator).

Gửi và nhận thư điện tử (E-mail).

Xem những thông tin về thị trường chứng khoán, tin tức, giải trí qua internet.

Trò chơi điện tử (Game).

Gửi và nhận tin nhắn (Text message).

Hệ thống định vị toàn cầu, máy nghe nhạc v.v...(GPS, mp3 player).

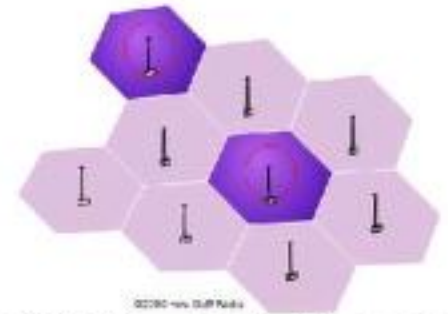
tay như một máy radio thông thường nhưng có thể thu phát cùng lúc nhiều tần số radio khác nhau. Có thể nói điện thoại cầm tay là sự kết hợp giữa 2 công nghệ: kỹ thuật điện thoại, được phát minh bởi Alexander Graham Bell vào năm 1876, và kỹ thuật truyền thông không dây (máy radio), được phát minh bởi Nikolai Tesla vào những năm 1880 (được chính thức giới thiệu bởi Guglielmo Marconi vào năm 1894).

Tần số hoạt động của điện thoại cầm tay

Trước khi có sự xuất hiện của hệ thống điện thoại cầm tay như hiện nay, những ai có nhu cầu liên lạc khi di động (thường là trên xe ô tô) phải lắp đặt hệ thống điện thoại radio. Hệ thống này bao gồm một tháp ăng-ten được lắp đặt ở trung tâm thành phố, mỗi tháp ăng-ten có 25 kênh tiếng nói. Để có thể phát và thu tín hiệu radio được xa, hệ thống này đòi hỏi cần có một hệ thống phát sóng điện mạnh mẽ và công kênh được lắp đặt vào mỗi xe ô tô. Mỗi máy phát sóng này có thể phát thu với tầm xa lên đến 40 hoặc 50 dặm hay 70 cây số. Giới hạn kỹ thuật của hệ thống là chỉ có rất ít người có thể sử dụng được vì số lượng tần số thu phát rất hạn chế, đồng thời tầm hoạt động cũng giới hạn trong vài chục ki-lô-mét.

Hệ thống điện thoại cầm tay ngày nay, chia khu vực phủ sóng thành những vùng phủ sóng nhỏ hơn gọi là cell. Nhờ cách thiết kế này mà các tần số radio có thể được sử dụng lại ở nhiều vùng phủ sóng (cell) khác nhau. Cũng nhờ vậy mà số lượng người dùng điện thoại trong các vùng phủ sóng khác nhau có thể gia tăng nhiều mà không phải gia tăng số lượng tần số radio.

Ta có thể so sánh điện thoại cầm tay



Mỗi ô hình lục giác trên hình vẽ mô tả một trạm phát sóng cũng như tầm phát thu sóng của mỗi trạm. Hai ô có cùng màu sắc thể hiện sự dùng chung những tần số radio (Theo www.howstuffworks.com).

với bộ liên lạc radio cầm tay (hay còn gọi là «bộ đàm»):

Với «bộ đàm» thông thường, cả hai máy dùng chung một tần số sóng điện, vì thế chỉ có một người có thể nói trong lúc người kia chỉ có thể nghe và ngược lại. Cách liên lạc này được gọi là «half-duplex».

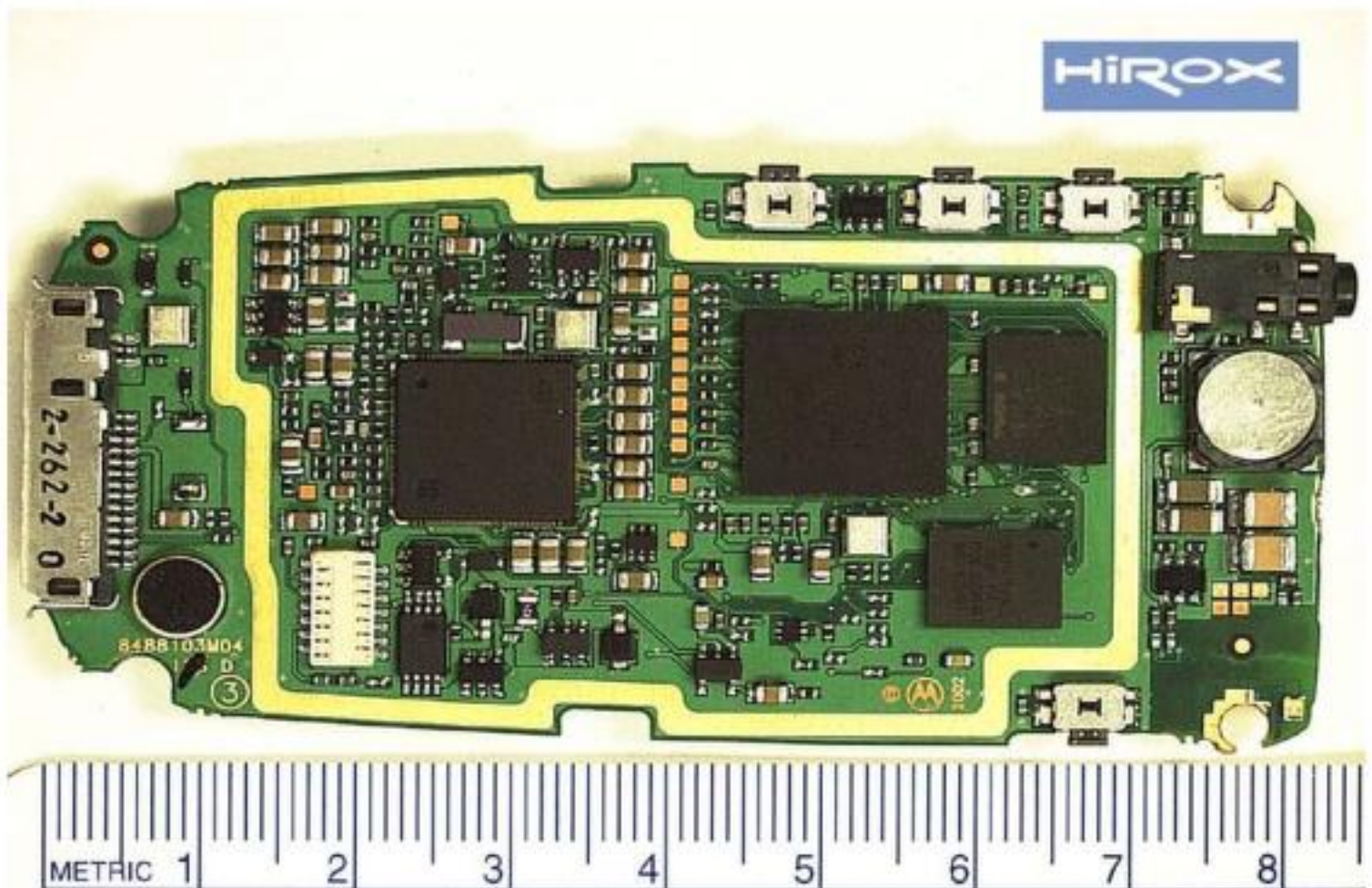
Với điện thoại cầm tay, cả hai người dùng đều có thể vừa nói vừa nghe cùng một lúc. Bởi vì mỗi máy điện thoại cầm tay dùng một tần số radio riêng để phát tín hiệu nói và dùng một tần số radio khác để nhận tín hiệu nghe. Cách liên lạc này gọi là «full-duplex». Một điện thoại cầm tay thông thường có thể hoạt động với trên dưới 1,664 tần số khác nhau.

«Bộ đàm» thông thường có tầm hoạt động tối đa khoảng 1 dặm (hay 1.6 km), trong khi điện thoại cầm tay, nhờ khả năng hoạt động ở nhiều tần số khác nhau, có thể tự động chuyển kênh liên lạc từ vùng phủ sóng này qua vùng phủ sóng khác. Nhờ vậy, tầm hoạt động của điện thoại di động rất rộng lên đến hàng trăm hay hàng nghìn ki-lô-mét.



Alexander Graham Bell, nhà phát minh điện thoại đầu tiên (Theo www.learning.loc.gov).

Ta có thể hình dung điện thoại cầm



Bên trong điện thoại cầm tay ngày nay (Theo <http://www.hirox-usa.com>).

Thông thường một hệ thống điện thoại di động analog ở Hoa Kỳ dùng khoảng 800 tần số radio để hoạt động. Toàn bộ thành phố được chia ra thành những ô nhỏ gọi là cell. Mỗi cell có diện tích phủ sóng khoảng 10 dặm vuông (26 km²).

Kênh hoạt động của điện thoại cầm tay

Mỗi hãng dịch vụ điện thoại di động analog thông thường dùng khoảng 832 tần số radio khác nhau để phủ sóng. Trong khi mỗi chiếc điện thoại dùng 2 tần số radio khác nhau cho một cuộc gọi, ta có thể nói hãng dịch vụ điện thoại này có 395 kênh tiếng nói (voice channel), 42 tần số radio còn lại được

dùng làm kênh điều khiển (control channels).

Tại mỗi trạm phủ sóng, 1/7 số kênh được dùng để nối kết các cuộc gọi. Vì thế, trong một vùng phủ sóng, số tối đa người có thể liên lạc cùng một lúc là 56 người (395 chia cho 7).

Hệ thống điện thoại di động analog được xem là hệ thống điện thoại cầm tay thế hệ thứ nhất (first generation) hay gọi tắt là 1G. Ngày nay hệ thống điện thoại chúng ta đang sử dụng hầu hết là thế hệ thứ hai (2G), dùng phương pháp kỹ thuật số để liên lạc, có lượng kênh tiếng nói nhiều hơn thế hệ 1G. Ví dụ, hệ thống kỹ thuật số TDMA có số lượng cuộc gọi gấp 3 lần hệ thống analog, hay nói cách khác mỗi trạm phủ

sóng có thể phục vụ 168 cuộc gọi cùng một lúc.

Bên trong mỗi chiếc điện thoại cầm tay chứa đựng một máy thu phát sóng công suất thấp (từ 0.6 cho đến 3 watt). Mỗi trạm phát sóng cũng được trang bị máy phát sóng công suất thấp. Với máy thu phát sóng công suất thấp, khoảng cách phủ sóng của trạm thu phát sóng không xa, nhờ thế những trạm phủ sóng khác nhau có thể dùng lại cùng các tần số radio. Ngoài ra, máy phát sóng công suất thấp tiêu thụ ít năng lượng hơn nhờ thế điện thoại cầm tay có kích thước nhỏ gọn đồng thời gia tăng được thời gian sử dụng của pin.

(Còn tiếp) Trần Lê Anh Tuấn

Các thương hiệu điện thoại cầm tay nổi tiếng :





Hát Bội, Nghệ và Đời

Có nguồn gốc từ Trung Quốc, được chính thức công nhận bởi triều đình phong kiến vào thời Hán Vũ Đế (140-86 trước công nguyên). Hát bội đã truyền vào Việt Nam theo chân các đoàn quân xâm lược trong thời kỳ Bắc thuộc. Trải qua hàng trăm năm, chịu tác động của bao nhân tố lịch sử, nghệ hát vẫn tồn tại và phát triển, vẫn chiếm giữ một vị trí nhất định trong lòng khán giả. Người nghệ sỹ đeo đuổi và sống với nghề bằng cả tấm lòng ...

Sơ lược nghệ thuật

Hát Bội thể hiện bằng một nghệ thuật tượng trưng. Dàn cảnh, dựng màn, phân hồi, ra bộ, cách diễn đều mang tính chất tượng trưng.

Hát Bội bố trí sân khấu rất đơn giản. Giữa sân khấu, đạo diễn cho trải một tấm chiếu. Phía trong, đặt một cái bàn, hai đầu bàn kê vài cái ghế ngồi. Phía sau treo một tấm màn nhung thêu, nghệ sỹ vén lên đi vào hay ra đều được. Sát tấm màn để cái rương lớn và trên rương chắt thêm cái ghế đầu dành cho vua hoặc vị tướng an tọa khi triều đình mở hội nghị. Hai phía bên hông của buồng ra vào có treo một tấm màn nhỏ. Hai bên cánh gà sân khấu, mỗi bên một cái hàng rào bằng gỗ sơn son để dựng gươm giáo, tàn lọng, cờ xí làm tăng thêm vẻ nghiêm trang.

Điều bộ hát Bội diễn biến theo một khuôn khổ nhất định. Từ các động tác cầm thương cỡi ngựa đến cử chỉ vuốt râu đều diễn có tính cách tượng trưng. Có rất nhiều những tượng trưng được sử dụng, và người xem phần lớn đều hiểu những khái niệm đó. Chính vì vậy khán giả trong Hát Bội không chỉ là

người nghe, người xem, mà chính họ sẽ tham gia, tùy theo theo sự am hiểu của mỗi người mà tạo nên cảm xúc cho vở tuồng.

Diễn viên đều phải trang điểm khuôn mặt rất kỹ và rất đậm. Nhân vật gian hay thiện, ác hay nhân, có thể nhận biết qua cách hóa trang: mặt đỏ, mắt phượng, râu dài thể hiện cho nhân vật chính diện, nghĩa khí, anh hùng. Ở Trung Quốc, mặt nạ thường được sử dụng thay cho lớp hóa trang, còn Việt Nam thì không.

Ngoài ra qua các động tác điệu bộ khác sẽ dần dần làm rõ lên tính cách trạng thái. Như cách vuốt râu, cách nào cũng vậy, phải trung thực với nội tâm của vai tuồng. Quan văn trung thần vuốt nhẹ, kéo phớt nhanh qua phía bên mặt hay bên trái. Quan võ trung thần cầm ngọn chòm râu hát mạnh qua một phía. Quan nịnh thần hai tay nâng bộ râu vuốt từ trên xuống dưới. Ông tướng nóng tính hai tay nắm chặt chòm râu và vuốt nhanh hàm râu rìa với điệu bộ dữ dằn. Người có nghĩa khí như Quan Công xòe ngón tay trỏ và ngón giữa vuốt nhẹ râu mép tay đồng thời nâng bộ râu đưa thẳng về phía trước.



Không chỉ có vậy, người nghệ sĩ Hát Bội phải luôn tuân thủ các bộ như cách đưa tay, ngồi dựa lưng, mọi động tác di chuyển đều ăn nhịp theo nhịp đàn. Bước chân đi khoan thai, chậm rãi theo từng nhịp trống.

Trên khía cạnh tâm lý, dần dần đưa khán giả hội nhập vào những cảnh ngộ vui, buồn, giận, sợ... của nhân vật trong tuồng, diễn viên phải diễn lá lướt và tỏ ra "màu mè" cường điệu.

Khi vui, nét mặt biểu lộ sự hân hoan, đôi mắt sáng lên, giọng cười giòn giã. Khi bị quở trách, sợ sệt thì quỳ mọp người xuống đất, mắt lảo liên, khuôn mặt biến sắc, bàn tay chấp lại, chân bước nhẹ, bộ tịch co rúm. Lúc giận dữ, nghệ sĩ cầm một miếng cây to cỡ lòng bàn tay quất mạnh xuống bàn hay ghế nghe bốp bốp, tay chỉ đối tượng, miệng hét lớn và gằn từng câu dạy bảo... Những động tác kể trên đều là những qui tắc qua hàng trăm năm không đổi thay.

Mặt khác, âm nhạc trong môn nghệ thuật này là những bài Hát nam, Hát khách, Nói lời, Xướng, Bạch, Thán, Ngâm, Oán, Quân bang, Quân bài... về dàn nhạc cũng có các bộ gõ (các loại trống), bộ hơi (các loại kèn). Tùy theo từng vùng địa lý thì sẽ có những biến tấu khác nhau để phù hợp với chất giọng của nghệ sĩ và thị hiếu khán giả.

Các giai đoạn thăng trầm

Vào giai đoạn đầu của lịch sử hát bội, người diễn viên bị khinh rẻ bởi các tầng lớp quý tộc. Vua Lê Thanh Tôn (1460-1490) đã ra chiếu cấm họ không được tham gia các kỳ thi để ra làm quan trong triều. Gần đây hơn, vua Tự Đức đã từng nói: "Xướng ca vô loài" và những ai theo nghề luôn bị phê phán, đánh giá là nhân phẩm thấp hèn.

Cũng có thời kỳ Hát bội lên ngôi, sự lôi cuốn và hấp dẫn của hát bội mạnh đến độ làm cho người ta lo sợ:

"Trông trâu trông lợn dấy tiêu,

Con theo hát bội mẹ liêu con hư!"

Quanh mỗi gánh hát trình diễn thường mọc thêm phiên chợ đêm. Các gánh hàng quả vật như bún, cháo, chè, bánh trái... tranh nhau mua bán bên ngoài trong khi đoàn hát chuẩn bị và trình diễn bên trong. Tiếng trống đạo, trống chầu giục giã đánh thức nếp sống trầm lặng thường ngày. Mùi nem nướng, thức ăn bốc lên mời gọi. Già trẻ, lớn bé mê hát quên ăn, quên ngủ.

Những gánh hát bội đến từ nhiều miền khác nhau. Nhưng nổi bật nhất vẫn là các đoàn hát bội Bình Định và hát bội Huế. Các gánh hát bội Bình Định thường rất xuất sắc trong những tuồng cổ như Tam Quốc Chí, Hán Sở Tranh Hùng, Đông Châu Liệt Quốc. Các gánh hát Huế lại nổi tiếng với những tuồng xưa được các ông hoàng bà chúa soạn lại một cách trót ắt và hợp thời hợp cảnh hơn như Tuyết Hồng Lệ Sĩ, Kim Bình Mai, Lầu Trai Hương Phấn...

Khán giả thuộc tuồng không thua gì nghệ sĩ. Họ nhớ nằm lòng từng câu nói, từng cử chỉ, từng sự cố trong cuộc đời của Tiết Đình San, Hoàng Phủ Thiếu Hoa, Tạ Ôn Đình, Thoại Ba Công Chúa...

Ngày xưa, hát bội đã có sẵn một lượng khán giả khổng lồ ở khắp các làng quê, và cả thành phố, vì nơi đâu có đình là có hát bội, quanh năm không sợ ế. Do bước ngoặt chiến tranh, tất cả im ắng xuống. Rồi công nghệ giải trí hiện đại, phim ảnh... xuất hiện. Một lần nữa đánh bật môn nghệ thuật cổ truyền này. Nhiều gánh hát tan rã, diễn viên bỏ nghề tìm đường mưu sinh, số người tâm huyết thì về những địa phương xa nơi mà các phương tiện giải trí còn thiếu thốn, và vẫn còn những khán giả trung thành say mê.

Hát Bội, Nghệ và đời...

Gần 10 năm nay, khi các lễ hội được phục hồi thì hát bội mới lại sống dậy mạnh mẽ. Bây giờ dân Nam Bộ có đến hai mùa châu trong năm, chứ không chỉ là một mùa nữa, đó là thượng ngươn (*) vào tháng hai, tháng ba, và hạ ngươn (**) vào tháng mười, tháng mười một âm lịch, nên các đoàn, các gánh lại có thể nhớ về lúc vàng son đã qua. Hát bội hiện đại cũng có hẳn sân khấu nhà hát đảng hoàng, cũng lên chương trình truyền hình, cũng làm live show đi khắp nơi.

Cách tân thời nay

Tuy vậy, thực tế lượng khán giả ngày càng ít, nhất là khán giả trẻ. Người ta quan tâm phát triển Hát bội với vai trò gìn giữ một di sản văn hóa. Và cũng phải khó khăn lắm mới đào tạo và thu hút được một lớp diễn viên mới để kế thừa.

Do những đặc thù trong xã hội hiện đại, Hát bội phải cải tiến, thay đổi để phù hợp. Những tuồng xưa của lịch sử Trung Quốc như Lưu Kim Đỉnh, Trám Trịnh Ân, San Hậu...

thường kéo dài bốn đến sáu hoặc tám tiếng đồng hồ. Khi vào diễn tại rạp thành phố thì chỉ còn vồn vẹn hai giờ, còn thu truyền hình chỉ còn có 1 tiếng rưỡi. Ngoài ra các gánh còn thử diễn các tuồng lịch sử Việt Nam như *Trần Hưng Đạo*, *Trần Cao Vân*, *Nguyễn Huệ*... Ngay cả kịch bản cũng bớt tiếng Hán, bớt ú ư, mà sử dụng tiếng Việt dễ hiểu, lớp trẻ không ngán.

Đặc biệt, hướng phát triển mới rất hứa hẹn là liên kết với ngành du lịch để quảng bá rộng rãi thì vẫn chưa được đầu tư và đề tâm đúng mức của các đoàn hát. Hơn nữa các phương tiện thông tin cũng có thể dành một sự ưu ái tương xứng góp phần vào việc gìn giữ bộ môn nghệ thuật độc đáo này.

Từ Hỷ tổng hợp

(*) thượng ngươn, (**) hạ ngươn: là những khái niệm thường gặp trong Đạo giáo và các tôn giáo cổ. Thượng ngươn (thượng nguyên) là thời kỳ tạo dựng vũ trụ. Hạ ngươn (hạ nguyên) là thời kỳ suy tàn chuẩn bị cho tái tạo lại.



Nghệ sĩ ưu tú
Đình Bằng Phi

“

Muốn bảo tồn và phát huy bộ môn hát bội, điều đầu tiên là phải làm sao có được nhiều tác giả viết kịch bản tuồng cho sân khấu hát bội; kế đến là việc đào tạo thêm đội ngũ diễn viên kế thừa để thể hiện những kịch bản đó lên sân khấu; và cuối cùng là tuyên truyền rộng rãi cho tới những khán giả mọi lứa tuổi (đặc biệt là những khán giả trẻ).

Hát bội sẽ không thể “đứng vững” nếu như cả ba yếu tố: kịch bản – diễn viên – khán giả thật sự không hòa quyện với nhau. Và lại càng khó hơn nếu chúng ta bắt buộc thế hệ trẻ bây giờ phải quay về với nguồn cội, trở về với truyền thống của dân tộc trước cao trào của sự ngoại nhập văn hóa đang lan tràn vào thị hiếu quần chúng như hiện nay...

”

Khung Hình Đất Nước

Nhặt hoa trên phố

ĐƯỜNG TẮT!

“Ai cũng đi đường tắt thì đường chính để làm gì nhỉ? Người ta không lo cho cái đường chính nó thông thoáng thì đường tắt ắt sẽ thành... đường chính mất thôi. Đường chính – đường tắt, cửa trước – cửa sau... sao giống nhau thế!”

Lâu rồi, anh vẫn đi trên con đường thân thiết ấy. Từ nhà tới cơ quan, rồi lại từ cơ quan về nhà. Thường thường, 7g15 anh bắt đầu đi làm, 7g50 tới cơ quan. Chiều đúng 4g55, anh bắt đầu thu xếp ra về. Hôm nào có bận bịu đi nhậu thì đi một lát, 7g tới anh đã có mặt ở nhà. Riết rồi thành quen, anh chẳng để ý gì đến con đường mình hằng ngày đi qua. Lâu lâu kẹt xe, anh cứ nhích dần từng tí, rồi cũng vượt qua được ngã tư, ngã ba.

Hôm trước, đang nhích từng tí một, anh bị một thanh niên quẹt xe khi hấn cổ gắng chạy xe lên lề đường để đi cho nhanh. Chân đau điếng. Người thanh niên chẳng thèm ngoái lại xin lỗi anh. Hấn luôn lách tiếp trên vỉa hè rồi dừng lại ngay sát đèn đỏ. Chiều về tự nhiên anh để ý xung quanh...

Ừ nhỉ! Con đường nào mà chẳng có vạch phân cách. Đường một chiều thì phân cách xe ô tô, xe ba gác, xe gắn máy... Đường hai chiều thì phân cách chiều xuôi chiều ngược. Nhưng mà mấy người đi đúng làn đường dành cho loại xe của mình. Ai cũng lấn tuyến một tí... Đi đường mà không lấn tuyến coi như... không biết đi đường! Lấn tuyến một chút xem ra tiện lợi rất nhiều!

Xét ra, chỉ người như anh là... cù lẩn. Anh cứ “đường đường chính chính” mà đến cơ quan, rồi lại “chính chính đường đường” về nhà. Anh hầu như sáng nào cũng phải chịu trận ở chỗ kẹt xe... Riết rồi chẳng thèm đeo khẩu trang nữa. Quen với việc phải nhích từng tí một, quen với mùi khói xe, bụi

bặm, quen với cảnh người ta leo lên lề, chen lấn. Anh nghĩ: thôi bon chen làm gì cho mệt. “Mọi con đường đều dẫn tới Rome” mà...

Thành phố kẹt xe quá, nhất là vào sáng thứ 2, hầu như chỗ nào cũng kẹt. Nhiều người cứ phải luồn lách vào mấy đường hẻm. Nếu cứ theo đường chính thì chỉ có chết... Vừa mất thời gian, không khéo lại còn bị va quẹt lung tung nữa. Mà kể cũng phải. Đường chính kẹt, đi lại không thuận lợi, người ta phải tìm đường tắt thôi. Nhớ lại mấy hôm trước, anh đến cơ quan trễ, công việc không ảnh hưởng nhưng lại ảnh hưởng tới thói quen đến đúng giờ. Ngẫm lại thấy bực!

Tối thủ thi với vợ, vợ anh bảo mai anh thử đi đường tắt xem sao. Vợ anh chỉ dẫn tường tận. Đến quán cà phê Rê, thì rẽ phải, rồi rẽ trái, đi khoảng 500m nữa, rẽ tay phải. Ra tới đường Kẹt, chạy thẳng tới đường Đào, quẹo trái sang đường Ô Gà là tới cơ quan.

Anh quyết định đi tắt thử một lần xem sao. Cái quán cà phê Rê cách nhà anh chẳng đáng bao xa vậy mà sáng hôm đó anh mới biết. Anh rẽ. Ô, đâu phải một mình anh rẽ! Rất nhiều người rẽ. Người ta cứ theo đuổi nhau mà rẽ. Vừa chạy được khoảng vài chục mét, anh suýt đụng phải một con chó Nhật vừa được chủ thả ra. Hú hồn! Tông vào nó thì chỉ có... chết. Bây giờ, người ta nuôi chó Nhật còn hơn nuôi người. Thịt bò, thịt gà, cơm trắng... phải rất vệ sinh thì chó Nhật mới sống nổi. Nó mà có bệnh, người ta cũng đem đi khám, rồi điều trị như con người vậy. Nó bị bắt, người ta cố gắng đi tìm, đi chuộc về. Giá trị con chó nhiều khi rất cao...

Đang nghĩ miên man về... chó Nhật thì đã đến chỗ rẽ trái. Tuyệt tuyệt... Một vị phụ huynh dắt xe từ trên sân nhà xuống chuẩn bị đưa con đi học. Anh không dám chạy nhanh nữa. “Chắc giờ này vợ mình đã đưa con tới trường rồi!”, anh tưởng tượng. Bất giác anh thương tất cả các vị phụ huynh ở cái thành phố này. Sáng nào cũng phải đưa con cái đến trường, lúc thì theo đường chính, lúc lại theo đường tắt; rồi lo lắng không biết người ta sẽ dạy dỗ con mình ra sao, con mình có đạt điểm cao hay không, có đạt danh hiệu xuất sắc hay không. Nghĩ kẻ cũng lạ. Ai cũng biết xuất sắc

cũng chẳng để làm gì, nhất là khi 100% học sinh trong lớp xuất sắc, nhưng người ta vẫn muốn con cái phải đạt cái danh hiệu ấy, để mỗi khi có ai hỏi về con mình, họ có thể “vênh vênh”: “Con tôi là học sinh xuất sắc đây!”. Xét ra cái sự xuất sắc ấy đâu phải vì học sinh, mà vì bố mẹ chúng đấy chứ! Đúng hơn là sự xuất sắc của con trẻ cũng vì cái sĩ, cái danh, cái thành tích... của người lớn mà thôi. Nghĩ vậy anh thấy buồn. Ôi, mọi người đều thế cả!

Tới đường Kẹt rồi. Đúng như tên con đường. Người ta từ trong các hẻm đổ ra. Sao mà kẹt thế không biết! Lại cái cảnh nhích từng tí một, lại cái cảnh người ta leo lên lề... Mọi hôm anh quen, nhưng hôm nay vừa đi đường tắt xong, anh thấy lạ lạ. Sao người ta không từ từ nhường nhau rồi đi nhỉ! Tính ra đi đường tắt cũng hay, nhưng nguy hiểm quá. Không biết cách là tông nhau như chơi. Nhưng rồi đi đường tắt cũng phải ra đường chính, thế mới sinh ra cái đường Kẹt này. Nhưng phải là người biết “đường đi nước bước” mới đi đường tắt được. Anh nếu không được vợ chỉ cũng chẳng biết có cái đường tắt này.

Rồi cũng ra được cái đường Ô Gà. Nó ăn thông với đường Đào. Mà ai nghĩ ra những cái tên này cũng hay thật. Đường Đào thì quanh năm suốt tháng bị đào, hết đào lòng đường rồi lại đào vỉa hè... Đường Ô Gà đúng là có quá nhiều ổ gà. Có người bảo: người ta ăn nhờ cái đường Đào, người ta chạy xe quá tải mới sinh ra cái đường Ô Gà.

Đến cơ quan. 7g48phút. Tính ra người như anh đi đường tắt cũng chẳng nhanh hơn bao nhiêu. Anh không biết luồn lách, không phóng nhanh vượt ấu được. Có thể người ta luồn lách giỏi, biết chen lấn, biết leo lên lề, biết đường tắt, cửa sau... giành phần đường người khác, kể cả là mua đường... Nhưng anh thì không.

“Ai cũng đi đường tắt thì đường chính để làm gì nhỉ? Người ta không lo cho cái đường chính nó thông thoáng thì đường tắt ắt sẽ thành... đường chính mất thôi. Đường chính – đường tắt, cửa trước – cửa sau... sao giống nhau thế!”. Lúc anh nghĩ, đường chính vẫn kẹt xe, và nhiều người vẫn đi đường tắt...

Thành Luận

<https://tieulun.hopto.org>



Tôi có một giấc mơ

Năm 1963, mục sư Martin Luther King, người tranh đấu cho dân quyền nổi tiếng của nước Mỹ, đã đọc bài diễn văn "Tôi có một giấc mơ" (I have a dream). Đây là áng văn hùng biện sâu sắc, gây ảnh hưởng sâu xa đến nước Mỹ. Kiệt tác này thể hiện ước mơ công bằng, bình đẳng giữa những người Mỹ da đen và người Mỹ da trắng. Nó đã được chọn là bài diễn văn xuất sắc nhất của thế kỷ 20.

Một trăm năm trước đây, một người Mỹ vĩ đại mà chúng ta giờ đây đứng dưới bóng của ông, đã ký một bản Tuyên ngôn giải phóng. Tuyên ngôn lịch sử này đã trở thành ngọn đuốc hy vọng cho hàng triệu nô lệ Negro*, những người đã bị thiêu đốt trong ngọn lửa của sự bất công. Nó đến như vàng đương chầm dứt đêm dài tăm tối. Nhưng một trăm năm sau, chúng ta lại đang phải đối mặt với một sự thật bi kịch khác, người Negro vẫn chưa được tự do.

Một trăm năm sau, cuộc sống của người Negro vẫn bị kéo lê bởi xiềng xích của sự cách ngăn và cùm gông của nạn kỳ thị. Một trăm năm

sau, người Negro vẫn đang phải sống trên hoang đảo nghèo đói giữa biển cả phồn vinh. Một trăm năm sau, người Negro vẫn tiều tụy lang thang nơi góc phố tối tăm trên đất Mỹ, chỉ thấy chính họ là kẻ lưu vong trên mảnh đất quê hương mình.

Bởi vậy, chúng ta cùng nhau có mặt tại đây hôm nay cất chung tiếng nói về điều kiện thương tâm của chúng ta. Theo một nghĩa nào đó, chúng ta đã tới thủ đô để đòi một khoản nợ. Khi các nhà kiến trúc sư của nền dân chủ Hoa Kỳ viết xuống những lời tuyệt đẹp cho bản Hiến pháp và Tuyên bố Độc lập, họ đã ký nhận vào một tờ tín phiếu theo đó mọi công dân Mỹ đều có quyền thừa kế.

Tờ tín phiếu này mang theo một lời hứa hẹn rằng mọi người dân đều được đảm bảo quyền không thể tách rời là quyền được sống, quyền được tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc. Nhưng hôm nay, thực tế hiển nhiên cho thấy nước Mỹ đã thất hứa vì rằng màu da của người dân Mỹ lại bị xem là rào cản trong việc sử

dụng tờ tín phiếu này. Bởi vậy, chúng ta đến đây để đòi nợ, một khoản nợ về quyền tự do và sự đảm bảo về công lý. Chúng ta có mặt tại nơi linh thiêng này để nhắc nhở nước Mỹ về sự cấp thiết trong thời điểm hiện nay. Lúc này không phải là thời điểm của sự nhượng bộ thỏa hiệp hay xoa dịu bằng những viên thuốc an thần. Giờ là thời điểm mở tung cánh cửa cơ hội cho tất cả những người con của Chúa. Giờ là thời khắc đưa dân tộc ta từ vùng lầy của bất công kỳ thị tới một nền tảng vững chắc của tình đoàn kết anh em.

Sẽ là tai họa cho cả dân tộc nếu lơ đãng tính cấp bách của thời cuộc hiện nay và đánh giá thấp lòng quyết tâm của người dân Negro. Không khí ngột ngạt oi bức chứa đầy sự bất bình trong mùa hè này chưa thể qua đi tới khi có được làn gió thu của tự do và công bằng tiếp sinh lực.

Những ai có hy vọng

rằng người Negro cần phải xả bớt sự căng thẳng và hài lòng với những gì đã có sẽ bị vỡ mộng nếu như đất nước này trở lại với công việc như thường ngày. Nước Mỹ sẽ chưa thể bình yên, chừng nào người Negro chưa giành được quyền công dân của mình.

Cơn lốc của cuộc nổi dậy sẽ tiếp tục làm lung lay nền móng của quốc gia này cho tới ngày thấy được ánh sáng của công lý. Trong quá trình đấu tranh giành lại vị trí xứng đáng cho mình chúng ta không cho phép mình mắc phải những hành động sai lầm.

Hãy đừng thỏa mãn cơn khát bằng chén hận thù và đắng cay.



Thay vì trân trọng thực hiện trách nhiệm thiêng liêng ấy, nước Mỹ đã trao cho người dân Negro một tờ ngân phiếu không có giá trị thanh toán. Nhưng chúng ta không tin rằng ngân hàng công lý đã bị phá sản. Chúng ta không tin rằng quốc gia không có đủ ngân quỹ trong hầm dự trữ chứa đầy những cơ hội của đất nước này.

▶ Chúng ta phải xây dựng các cuộc tranh đấu của mình trên nền tảng của các giá trị và nguyên tắc. Chúng ta không cho phép những chống đối biến thái thành các cuộc xung đột bạo lực. Chúng ta phải đứng trên tầm cao của sự hòa trộn tâm lực và trí lực.

Tinh chiến đấu thấm nhuần trong đông đảo người dân Negro không được làm cho chúng ta mất lòng tin vào những người da trắng. Rất nhiều những người anh em da trắng, như bằng chứng sự có mặt của các bạn ở đây hôm nay, đã cho thấy vận mệnh của các bạn cũng là vận mệnh của chúng ta và tự do của các bạn cũng gắn liền với tự do của chúng ta. Chúng ta không thể bước những bước đơn độc. Mỗi bước đi, chúng ta phải nắm vòng tay bè bạn cùng đồng hành. Chúng ta không thể quay trở lại. Có những người đang hỏi bạn, "Rồi chừng nào bạn mới yên lòng?" Chúng ta sẽ không bao giờ thấy yên lòng khi mà ta không thể tìm được một nơi trú ngụ trong một nhà nghỉ bên đường hay tại một khách sạn trong thành phố sau chuyến đi mỗi một. Chúng ta chưa thể yên lòng chừng nào sự

di chuyển của một người Negro vẫn đơn giản chỉ là từ một khu ghetto nhỏ sang một khu ghetto lớn hơn. Chúng ta chưa thể yên lòng chừng nào một người Negro ở Mississippi còn chưa được quyền đi bầu cử, khi một người Negro ở New York còn tin rằng anh ta chẳng có gì để đi bầu. Không, không, chúng ta không yên lòng, và chúng ta sẽ chưa thể yên lòng cho tới ngày công lý được tuôn tràn như dòng thác, và công bằng sẽ như một dòng sông cuộn chảy.

Tôi biết có những bạn tới đây vượt qua những nỗi khổ đau, gian nan thử thách. Có những bạn mới vừa ra khỏi xà lim. Có những bạn đến từ những nơi mà cuộc tìm kiếm tự do của bạn bị chà đạp bởi sự ngược đãi cuồng bạo và bị cản trở bởi sự tàn bạo của cảnh sát. Các bạn đã trở thành những người kỳ cựu về chịu đựng khổ đau. Tiếp tục tiến lên với niềm tin rằng sự thống khổ oan ức là cứu thế.

Trở về Mississippi, trở về Alabama, trở về Georgia, trở về Louisiana, trở về với những khu nhà ổ chuột ở các thành phố phía bắc của chúng ta, chúng ta tin rằng bằng cách nào đó tình trạng này có thể và sẽ được thay

đổi. Hãy đừng đắm mình trong nỗi tuyệt vọng. Hôm nay, tôi muốn nói với các bạn rằng, dù hiện tại có muôn vàn khó khăn và nỗi bức xúc, tôi vẫn luôn mang trong mình một giấc mơ. Đó là một giấc mơ bắt nguồn từ giấc mơ nước Mỹ.

Trong giấc mơ của tôi, tới một ngày đất nước này sẽ cùng đứng lên và sống một cuộc sống với niềm tin "Chúng ta coi sự thực này là điều hiển nhiên: con người sinh ra là bình đẳng". Giấc mơ của tôi là một ngày kia, trên những ngọn đồi ở Georgia, những đứa con của những người nô lệ và những đứa con của những người chủ nô trước đây sẽ cùng ngồi bên chiếc bàn thân thiện của tình anh em. Trong giấc mơ của tôi, thậm chí một ngày kia, bang Mississippi, một hoang mạc ngột ngạt trong bầu không khí của bất công và kỳ thị, sẽ biến thành một ốc đảo của tự do và công bằng. Trong giấc mơ của tôi, 4 đứa con tôi tới một ngày sẽ được sống trong một đất nước mà ở đó giá trị của chúng được đánh giá bởi chính ý chí, nghị lực cá nhân, chứ không phải bằng màu da. Ngày hôm nay, tôi có một giấc mơ.



Tôi mơ một ngày kia bang Alabama, nơi vị thống đốc hiện thời đang luôn mồm nói về quyền can thiệp và vô hiệu hóa [1] sẽ trở thành nơi các trẻ trai và trẻ gái da đen cùng nắm tay các bạn da trắng như anh em một nhà. Hôm nay, tôi có một giấc mơ. Tôi mơ một ngày kia các thung lũng rồi sẽ được lấp đầy, những quả đồi, ngọn núi sẽ được san bằng, mặt đất gồ ghề sẽ trở nên phẳng phiu, những góc quanh co sẽ được uốn thẳng tắp, và sự huy hoàng của Thiên Chúa sẽ được bộc lộ và mọi người cùng thấy. Đó là hy vọng của chúng ta. Đó là niềm tin tôi sẽ mang theo về miền Nam. Với niềm tin ấy, chúng ta sẽ có thể đập nát núi tuyết vọng thành những viên đá hi vọng. Với niềm tin ấy, chúng ta sẽ biến những tiếng kêu bất hòa trong lòng dân tộc thành bản giao hưởng êm ái của tình đoàn kết anh em. Với niềm tin ấy, chúng ta sẽ cùng sát cánh bên nhau, cùng nguyện cầu, cùng chiến đấu, cùng vào nhà lao, cùng đứng lên vì tự do, vì chúng ta biết rõ một ngày kia chúng ta sẽ tự do. Đó sẽ là ngày tất cả những người con

của Chúa cùng hòa chung một bài ca: “Quê hương tôi, miền đất thân yêu của sự tự do, của người tôi hát. Miền đất nơi cha tôi đã nằm xuống, miền đất niềm tự hào của những người hành hương, từ mọi triền núi, hãy ngân vang tiếng hát tự do”. Và nếu nước Mĩ là một đất nước vĩ đại, điều đó nhất định phải trở thành sự thực. Hãy để tự do ngân lên từ những ngọn núi không lồ ở New Hampshire. Hãy để tự do ngân lên trên những đỉnh núi hùng vĩ vùng New York. Hãy để tự do ngân lên trên những vùng cao Alleghenies miền Pennsylvania! Hãy để tự do ngân lên trên những đỉnh núi Rockies tuyết phủ của Colorado! Hãy để tự do ngân lên trên những núi đồi tròn trịa của California! Không chỉ thế, Hãy để tự do ngân lên từ những đỉnh núi Stone Mountain của Georgia! Hãy để tự do ngân lên trên ngọn Lookout Mountain của Tennessee! Hãy để tự do ngân lên từ mọi triền đồi và vùng đất cao ở Mississippi. Từ mọi triền núi, hãy ngân vang tiếng hát tự do. Khi chúng ta để tự do ngân lên, khi tự do ngân lên từ mọi làng quê, mọi thôn xóm, mọi thành phố và tiểu bang,

chúng ta sẽ có thể làm cho ngày ấy đến thật nhanh, ngày mà mọi đứa con của Thiên Chúa, dù da trắng hay da đen, Do Thái hay không phải Do Thái, người theo đạo Tin Lành hay công giáo La Mã, tất cả sẽ cùng nối vòng tay hát vang lời ca linh thiêng của người Negro “Tự do đã đến, tự do đã đến, xin cảm ơn Đức Chúa toàn năng, cuối cùng chúng ta đã tự do!”

Washington, 28/8/1963

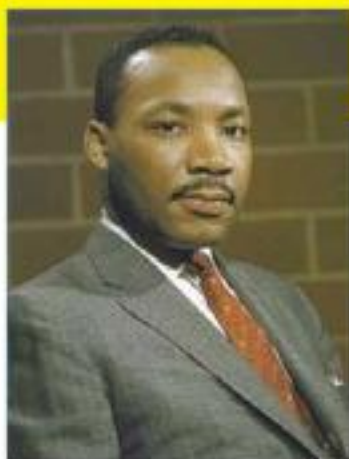
Martin Luther King Jr.

Mai Lung Sơn dịch

Nguồn từ wikipedia

[1] Các quyền của tiểu bang dùng để bảo vệ công dân của họ, theo đó, họ có thể vô hiệu hóa các luật của liên bang. Ở đây MLK muốn nói rằng thống đốc Alabama đang nói về việc sử dụng quyền này để vô hiệu hóa các luật tiến bộ của liên bang liên quan đến địa vị của người da đen trong cộng đồng [chú thích của người dịch].

[*] Negro : người da đen



Tiểu Sử Martin Luther King Jr

Martin Luther King, Jr. (viết tắt MLK) sinh ngày 15 tháng 1 năm 1929 tại Atlanta, Georgia, con đầu của Mục sư Martin Luther King, Sr. và bà Alberta Williams King. Sau khi rời Đại học Morehouse (dành

riêng cho người da đen) với văn bằng cử nhân năm 1948, King đến Chester, Pennsylvania, theo học tại Trường Thần học Crozer và tốt nghiệp với học vị Cử nhân Thần học (Bachelor of Divinity) năm 1951. Sau khi bị Trường Thần học thuộc Đại học Yale từ chối, King theo học tại Đại học Boston và nhận văn bằng Tiến sĩ chuyên ngành Thần học Hệ thống (Systematic Theology) năm 1955.

King kết hôn với Coretta Scott. Hôn lễ được cha ông cử hành tại nhà của cha mẹ cô dâu ngày 18 tháng 6 năm 1953.

MLK là mục sư Tin Lành, nhà hoạt động dân quyền Mỹ gốc Phi, và là nhà quán quân Giải Nobel Hoà bình năm 1964. Ông là một trong những nhà lãnh đạo có ảnh hưởng lớn nhất trong lịch sử Hoa Kỳ cũng như lịch sử đương đại của phong trào bất bạo động. King được nhiều người trên khắp thế giới ngưỡng mộ như một anh hùng, nhà kiến tạo hoà bình và thánh tử đạo. King phê phán mạnh mẽ vai trò của nước Mỹ trong cuộc chiến tại Việt Nam. Ông cho rằng cuộc chiến đã làm suy yếu phong trào đấu tranh cho dân quyền và phá hoại các chương trình xã hội trong nước. Ông bị ám sát vào ngày 4 tháng 4 năm 1968. Mười bốn năm sau khi bị ám sát, chính phủ Mỹ ban hành đạo luật thiết lập Ngày lễ Martin Luther King để tôn vinh ông.

Theo wikipedia

Bạn biết chưa ?

Mục « Bạn biết chưa ? » là nơi bạn có thể đóng góp, chia sẻ những kinh nghiệm sống phong phú của bạn trong các môi trường xã hội khác nhau. Lần này, các bạn sẽ có thêm một vài khái niệm cơ bản về chứng khoán và kinh nghiệm cần thiết khi đi du lịch xa ...

Chứng khoán nhập môn

Công ty cổ phần : Một công ty trách nhiệm hữu hạn, vốn của công ty được chia làm nhiều phần nhỏ gọi là cổ phần hay cổ phiếu.

Cổ phần, cổ phiếu : Giấy chứng nhận nhà đầu tư đã đóng góp một số tiền vào công ty phát hành cổ phiếu. Có hai loại cổ phiếu : Cổ phiếu thường và loại ưu đãi.

Chứng khoán : Một cách gọi của cổ phiếu. Hiện nay ở Việt Nam, ngoài cổ phiếu ra thì còn một loại chứng khoán nữa: trái phiếu, còn được gọi là công trái phiếu. Đây là tiền mà nhà nước vay trong thời hạn 5, 10 năm

Cổ tức : Số tiền lời mà công ty phát hành chia trên mỗi năm sau khi tổng kết tài chính kế toán. Bao nhiêu phần trăm lãi sẽ được chia trên mỗi cổ phiếu sẽ do đại hội cổ đông quyết định.

Cổ đông : Là người nắm cổ phần của một công ty phát hành, tùy theo quy định của mỗi công ty mà cổ đông nắm nhiều cổ phiếu có thể đưa ra những quyết định thay đổi nhân sự cấp cao nhất của công ty. Tùy theo quy định, nhưng thông thường cổ đông sở hữu cổ

phiếu thường được chia cổ tức theo kết quả kinh doanh, được quyền bầu hay ứng cử vào ban quản trị, còn cổ phiếu ưu đãi thì được lợi tức cố định, nhưng không được tham gia bầu hay ứng cử vào ban điều hành.

Blue-chip : Dành để chỉ các cổ phiếu của các công ty lớn, vốn điều lệ cao, tính ổn định khá tốt, và nhất là tiền lời chia được trên 1 cổ phiếu khá hấp dẫn. Tên gọi blue chip xuất phát từ các thẻ mệnh giá được trao đổi trong các sòng bài, thẻ màu xanh (blue chip) có mệnh giá cao nhất.

Thị trường chứng khoán : Nơi trao đổi, mua bán các loại chứng khoán bao gồm: cổ phiếu, trái phiếu, chứng chỉ quỹ đầu tư và các loại chứng khoán khác theo những nguyên tắc được ấn định.

VN-Index (sàn giao dịch Sài Gòn), Eastc-Indel(sàn giao dịch Hà Nội) : Chỉ số thể hiện chênh lệch về giá của tổng số các cổ phiếu tăng với tổng số cổ phiếu giảm giá.

Khi thông tin về chỉ số đó là giá chứng khoán bình quân ở thời điểm hiện tại

so với giá bình quân của ngày đầu tiên mở cửa thị trường chứng khoán, giá trị gốc thường là 100 hay 1000 tùy theo thị trường của mỗi nước

Chỉ số giá cổ phiếu : là thông tin thể hiện giá chứng khoán bình quân hiện tại so với giá bình quân thời kỳ gốc đã chọn. Đây là thông tin rất quan trọng đối với hoạt động của thị trường, đối với nhà đầu tư và đánh giá kinh tế.

Giá tham chiếu : Giá kết thúc phiên giao dịch ngày hôm trước để làm giá chuẩn mở cửa cho ngày hôm sau.

Giá trần : Giá cổ phiếu được tăng tối đa +5% cho mỗi phiên giao dịch.

Giá sàn : Giá cổ phiếu được giảm tối đa là -5% cho một phiên giao dịch. Ví dụ giá tham chiếu là 100 đồng cho cổ phiếu A vào phiên giao dịch cuối ngày 01/05, hôm sau người đầu tư có thể bán mắc hơn 5% 105 đồng (giá trần) hay rẻ hơn 5% 95 đồng (giá sàn)

Biên độ : Khung giao động giữa giá trần và giá sàn.

Tin Nghĩa

Cắm điện

Bóng đèn được phát minh năm 1879 bởi Thomas Edison nhưng mãi đến năm 1904, chiếc ổ cắm và phích cắm điện đầu tiên mới ra đời. Trước đó, việc kết nối các thiết bị điện vào hệ thống điện là một công việc khó khăn và đòi hỏi người có tay nghề. Phát minh của Harvey Hubbell về phích cắm rời cho phép những người không có chuyên môn về điện có thể nối các vật dụng với dòng điện.

Nhưng tầm nhìn của Hubbell về một thế giới mà trong đó tất cả các đồ điện có thể cắm dễ dàng dù ở bất cứ đâu vẫn còn xa

vời. Những người đi du lịch ra nước ngoài thường gặp khó khăn khi cắm chiếc máy sấy hay máy tính xách tay của mình vào ổ cắm ở một khách sạn ngoại quốc. Ngay từ đầu thế kỷ 20, nước Mỹ đã có quy định về tiêu chuẩn của ổ cắm và phích cắm. Nhưng hiện nay trên thế giới có 13 loại ổ cắm, phích cắm khác nhau và có nước dùng nhiều loại cùng lúc (xem hình minh họa). 25 nước trong liên minh Châu Âu cũng không có một tiêu chuẩn chung cho các loại ổ-phích cắm điện này. Năm 1996, Cenelec, cơ quan của Châu Âu về tiêu chuẩn điện đã bác bỏ đề xuất về một loại ổ-phích cắm duy nhất. Nhưng hầu hết các nước đều dùng loại ổ sử dụng được cho nhiều phích cắm.

Nếu bạn đi nước ngoài thì nên chuẩn bị cho mình loại phích nối có thể dùng cho tất cả ổ cắm và phích cắm (universal adapter).



Truyện Cười

Ông chồng bán con chim. Ông chủ nhà hàng trả 40.000 đồng, đưa bé trả 25.000 đồng. Ông bán cho đứa bé:

Bà vợ nhận:

- 40.000 không bán lại bán cho người trả 25.000. Tại sao thế?
- Con chim mà bị đẻ trên đĩa ăn thì làm sao mà bay trở về.

Hai vợ chồng ngồi ăn tối. Vợ bảo:

Anh có nhớ cách đây chín tháng, anh xin nghỉ phép hai tuần lễ để đi câu cá hồi không?

Có, anh rất nhớ.

Vậy thì hôm nay, một con cá hồi đã gọi điện tới đây báo tin rằng anh đã trở thành một ông bố

Bé nhận tiền lì xì nhưng chẳng biết cảm ơn. Bà mẹ nhắc khéo:

- Bé ơi, con không nói gì sao? Thế khi ba cho mẹ tiền, mẹ nói sao nè?
- Chỉ có vậy thôi sao ông?

Một anh hà tiện cùng bạn đi khám bệnh. Lúc ở phòng khám bệnh ra, người bạn hỏi:

- Sao cậu lại bảo bác sĩ rằng cậu bị đau tim và đau dạ dày, trong khi cậu chỉ bị nhức đầu?
- Vợ tớ bị đau ngực, con gái tớ bị đau dạ dày, tớ không điên để mà trả tiền những ba lần khám.

Không xốt của công

A: «Cơ quan mình dạo này nhiều hiện tượng cha chung không ai khóc lắm. Vì như vôi nước trong nhà bếp mở cửa để chảy suốt đêm không chịu tắt ...»

B: «Sao anh biết?»

A: «Bởi vì chính mắt tôi chứng kiến mà».

Biếm Họa

Chủ đề : Một cửa nhiều dầu





**Muốn nói lên
suy nghĩ của mình**

Gửi bài viết cho chúng tôi và nhận nhuận bút* 480000 VNĐ

Phía Trước là tạp chí Việt Nam hoạt động dựa trên quyền tự do báo chí và quy ước báo chí quốc tế. Tạp chí hướng đến mọi tầng lớp, thành phần trong xã hội, với mục đích mang đến cho người đọc thông tin trung thực, bình luận khách quan, dưới một góc nhìn hiện đại, không gò bó, không thành kiến về tình hình xã hội trong và ngoài nước. Bao gồm các mục chính : Chính Trị, Kinh Tế, Văn Hóa, Đời Sống-Xã Hội, Lịch Sử, Giải Trí, nội dung được trình bày linh hoạt, gần gũi dễ hiểu, với cách thể hiện trẻ nhưng có chiều sâu, thể hiện mọi ý tưởng, thông tin đa chiều và trải rộng trên khắp các vấn đề của xã hội.



PHÍA TRƯỚC

www.360.yahoo.com/tapchiphiatruoc
ctvphiatruoc@gmail.com

* nhuận bút được trả theo bản quy ước cộng tác viên